ΑΘΗΝΑΙ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960
ΕΤΟΣ 24ον — ΑΡΙΘ. 236

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 716 — Τηλέφωνον 621-001
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 16'

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

ΤΟΥ Κου ΓΡ. Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗ, ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΙΝΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΟ ΒΗΜΑ» ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου μὴ ἐξαιρουμένου τοῦ σοβιετικοῦ ἐξεπλάγησαν δυσαρέστως ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν διεθνῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀποτυχίαν τῆς διασκέψεως κορυφῆς. Εἶχε πράγματι, ἀπὸ τὸν περασμένον Σεπτέμβριον, τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Χρουσσιόφ εἰς τὴν Ἀμερικήν, δημιουργηθῆ εἰς ὅλους ἡ ἐντύπωσις ὅτι μία προοπτικὴ παγίας καὶ ἀνέφελης εἰρήνης διεγράφετο ἐμπρὸς εἰς τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὅτι ἀνεζήτουν οἱ πολιτικοὶ στοχασταὶ καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἦταν, ἄλλοι μὲν νὰ ἐξηγήσουν τὰ βαθύτερα αἴτια αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως, ἄλλοι δὲ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθοῦν. Ἔτσι ὅμως, καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐτροφοδότουν τὴν ἀτμόσφαιραν μὲ αὐτεμβόλια πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ συνέτειναν εἰς τὴν θόλωσιν τῶν πραγμάτων.

Χαρακτηριστικὸν δεῖγμα τῆς πρώτης ροπῆς ἦταν ἡ ἀποψις ποὺ διετυπώθη τὸ περυσινὸν φθινόπωρον ἐπίσημως ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ καὶ ποὺ εἶχε πρὸ τριετίας ὑποστηριχθῆ ἀπὸ τὸν Πὼλ Ρενώ, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Τὸ δόγμα τοῦ Γουελιγκτὸν καὶ τοῦ Β' περὶ κιτρίνου κινδύνου, ἐπαληθεῦον ἔτσι μετὰ πεντήκοντα ἔτη, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ὠθήσῃ κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν καὶ τοὺς Ρώσους εἰς συνεννόησιν μὲ τὴν Δύσιν, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Ἡ πρόβλεψις αὐτὴ περὶ τῆς ταχείας συγκροτήσεως μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Λαϊκῆς Κ'νας, ἐδημιούργησε — συντελουσῶν καὶ τῶν εἰδικῶν κοινωνικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν συνθηκῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἐπιρροῆς τῶν φίλων τῆς ἐθνικιστικῆς Κίνας — εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μίαν ἀτμόσφαιραν, ποὺ τὴν παρεσκεύασεν εἰς φιλικωτάτην στάσιν — ἴσως καὶ εἰς μίαν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνώδυνον, μὲ ἄγνωστες ὅμως ἐξελίξεις, ὑποχώρησιν διὰ τὸ θέμα τοῦ Βερολίνου — ἔναντι τῆς Ρωσίας, διότι προεβάλλετο ἀλέον ὡς κοινὸς ἐχθρὸς ἡ Κίνα. Καὶ τοῦτο πρὶν ἀκόμη τὰ χωρατά, τὸ μειδίαμα καὶ αἱ λαϊκαὶ χειρονομίαι τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ μαγεύσουν τὸν μέσον Ἀμερικανόν, τὸν περασμένον Σεπτέμβριον, καὶ ἀναζωπυρώσουν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου τὴν φιλοδοξίαν τῆς εἰρηνευτικῆς ἱεραποστολῆς.

Τῆς δευτέρας ροπῆς, τῆς ἐκμεταλλεύσεως δηλαδὴ τῆς προβλεπομένης ὑφέσεως δεῖγμα δὲν ἔχομεν χρέος νὰ ἀναζητήσωμεν εἰς τὴν ξένην. Ἀπὸ τὸ περασμένον καλοκαίρι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Μαρκεζίνη ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἤρχισεν ἕνας δρόμος πρὸς τὴν ἀφοσίωσιν μεταξὺ τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ἀνωτέρας πολιτεύσεως, ποὺ ἦτο προφανὲς ὅτι ὠφείλετο ὀλιγώτερον εἰς τὴν διακαῆ ἐπιθυμίαν των περὶ ἐπικρατήσεως ἐπὶ τέλους μιᾶς πραγματικῆς εἰρήνης καὶ περισσότερον εἰς τὴν πρόθεσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς διαγραφομένης μετὰ τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Μικογιὰν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τοῦ κ. Μακμίλλαν εἰς Μόσχαν ὡς ποιθανῆς ἐξελίξεως, πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ὁποία, ἐξ ἄλλου, ὑποστᾶσα καὶ αὐτὴ τὸν ἀντίθετον πανικόν, μετέβαλε εἰς σημαίαν της τὴν πρόγνωσιν περὶ ἀποτυχίας τῆς «ὑφέσεως» μὲ ὅλας τὰς ἐκ τῆς προγνώσεως ταύτης συνεπείας. Ἂν εἶναι ἀληθὲς τὸ δόγμα ὅτι «τὸ κυβερνᾶν καὶ πολιτεύεσθαι εἶναι προβλέπειν» ἐβαθμολογήθημεν διὰ μίαν ἀκόμην φορὰν μὲ μηδὲν ὡς πολιτικὸς κόσμος. Ὅπως τόσες ἄλλες φορές. Ὅπως ὅταν ἀναγκάζεται ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν ὅρον «τακτὴ καὶ εὔλογος προθεσμία». Ὅπως ὅταν ὑπεχώρει ἐσπευσμένως καιρὸς μὲ ἀδίκους παραχωρήσεις ὄχι κὰν πρὸς τοὺς Ἄγγλους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς Τούρκους, καὶ εἰς παραμονὰς ξεσπάσματος τοῦ ἀσυγκρατήτου Ἀφρικανικοῦ κινήματος ἀπελευθερώσεως, εἰς τὸ Κυπριακὸν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐδέχετο καταψηφίζουσα μέν, μετ' ἀνακουφίσεως ὅμως, τμῆμα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Φοβούμεθα τι, λόγω τῆς μεγάλης μας ἱκανότητος νὰ προβλέπωμεν τὰς ἐξελίξεις εἴμεθα οἱ μόνοι ποὺ ἐβγήκαμεν ζημιωμένοι ἀπὸ ὅλον αὐτὸ τὸ ραβασῖσι τῆς ὑφέσεως, στέρησαντες εἰς τὴν θυσίαν τῆς Κύπρου ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀνάγκην μιᾶς, σκιώδους ἀτλαντικῆς ἑνότητος, τὴν στιγμὴν ποὺ ἤρχισε νὰ γίνεται δεκτὴ εἰς τὴν Δύσιν ἡ ἔννοια τῆς Διασκέψεως κορυφῆς. Τώρα δὲ μετὰ τὴν Τουρκικὴν «ἐπανάστασιν» φοβούμεθα οἱ μὲν καὶ ἐλπίζομεν οἱ ἄλλοι ὅτι ἡμποροῦν νὰ ἀνατραποῦν αἱ συμφωνίαι Ζυρίς εἰς ἄλλων πάλιν τὴν θέλησιν! Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν κλησισόμεθα καὶ δυνασχετοῦμεν διότι ἡ ἀκριτομυθία ἐπιπολαίων Ἰταλῶν στρατιωτικῶν μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν παγίαν ἀπὸ ἑνὸς σχεδὸν αἰῶνος πολιτικὴν τῆς γείτονος χώρας εἰς τὴν Βαλκανικήν, ποὺ εἶναι ἀσχέτως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἐκάστοτε Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἑκάστοτε καθεστῶτος.

Ἀλλὰ μήπως Ἐλλειψιν προβλεπτικότητος δὲν ἐπεδείξαμεν ἀποφεύγοντες τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν προτάσεων ποὺ ἔκαμε πρὸς ἐμὲ εἰς Νέαν Ὑόρκην τὸ 1957 ὁ Βούλγαρος ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ταραμπάνωφ περὶ ἐξομαλύνσεως τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν βουλγαρικῶν ἐπαναστάσεων εἰς τὴν κατασκευὴν κοινοῦ ἔργου διαρρυθμίσεως τῶν ὑδάτων τοῦ Στρυμῶνος καὶ τοῦ Ἕβρου;

Τὸ ἰδιαιτέρως δυσάρεστον δι' ἡμᾶς εἶναι ὅτι ζήσαμεν ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐσωτερικὴν ἐπιρροὴν τῶν ξένων ἐπιρροῶν, ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν διεθνῶν πραγμάτων θὰ ὠφειλε νὰ ἐπιφέρῃ πλοῦς προσωπικὰς μεταβολὰς εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας μας. Ἔχομεν τὴν ψιλοϊδέαν ὅτι ὅλοι οἱ διεκδικοῦντες τὴν ἐξουσίαν ἐν ὀνόματι τῆς ὑφέσεως θὰ ἦσαν πρόθυμοι νὰ κάμουν τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς πολιτικὴν ὡς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν φθάνει νὰ ἦσαν αὐτοὶ εἰς τὴν θέσιν της. Φυσικά, δὲν ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ἄκραν ἀριστεράν, ἡ ὁποία φωτίζεται ἀπὸ ἄλλον ἥλιον. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο, διότι δηλαδὴ ἔτσι ἔβλεπε τὰ πράγματα, καὶ διότι ἔτσι σκέπτεται καὶ ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις, ἤρχισε νὰ φοβῆται καὶ νὰ ἀντιδρᾷ, σπεύσασα ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν κομμουνιστοφάγον συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀλησμονήτου Μεντερὲς εἰς Μόσχαν, νὰ δειχθῆ κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν θερμὴ ὑπέρμαχος τῆς ὑφέσεως.

Τὰ πράγματα ὅμως ἔχουν ἄλλην ὄψιν, μὴ δικαιολογοῦσαν οὔτε τὴν εὐφορίαν τῆς ἡγεσίας τῆς Δύσεως, οὔτε τὴν διελκυστίνδα τῶν ἑλληνικῶν κομμάτων.

Ὑπεστήριξα πάντοτε ὅτι ἡ ὕφεσις εἶναι μία μορφὴ ψυχροῦ πολέμου. Τὸ ἔγραψα εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν» τὴν ἰην Σεπτεμβρίου 1955 εἰς τὸ τέλος τῆς Διασκέψεως τῆς Γενεύης, ὅταν ἀνάλογη μὲ τὴν σημερινὴν ἦταν ἡ διεθνὴς ἀτμόσφαιρα. Καὶ τὸ ἐπανέλαβα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ 1956 (βλέπε τὸ ὑπ' ἀριθ. 91 φύλλον τοῦ «Παρόντος»). Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐσταθεροποιήθη ὁ χωρισμὸς τοῦ κόσμου εἰς δύο στρατόπεδα, μὲ διαφορετικὴν ἰδεολογικὴν θεμελίωσιν τὸ καθένα, θὰ ἦτο ἀνεδαφικὸν νὰ θεωρηθῆ ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ μὴ ὑπάρχῃ μεταξὺ των ἕνας συνεχὴς ἀδυσώπητος, ἐξικνούμενος μεχρι μυστικισμοῦ ἀνταγωνισμός. Ἀλλ' ὁ ἀνταγωνισμὸς αὐτὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ πλέον τὴν μορφὴν τοῦ ἀνοικτοῦ, «θερμοῦ» πολέμου. Ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1949, ὅταν ἤρχισε μὲ τὴν δοκιμὴν τῆς πρώτης Σοβιετικῆς ἀτομικῆς βόμβας ὁ συναγωνισμὸς τῶν πυρηνικῶν παρασκευῶν, ἦτο ἀναπότρεπτον ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου νὰ καθιστᾷ ἀδύνατον τὸν θερμὸν πόλεμον. Ἄλλο ἂν διὰ τοὺς μικροὺς τοῦτο ἦτο μᾶλλον κακόν, διότι ἤνοιγεν ἀκινδύνως τὴν θύραν εἰς τοὺς τοπικοὺς πολέμους. Ἐν σχέσει μὲ τὸν θερμὸν πόλεμον ἡ «συνύπαρξις» ἀντιπροσώπευε τὴν ὕφεσιν. Ἀλλ' ἡ ὕφεσις εἶναι ἄρνησις τοῦ «θερμοῦ» πολέμου καὶ ὄχι τοῦ «ψυχροῦ». Αὐτοῦ ἄρνησις θὰ ἦτο ὁ ἰδεολογικὸς ἀφοπλισμός. Τοιοῦτον ὅμως ἀφοπλισμὸν οὐδεὶς ζητεῖ ἢ ἐπιδιώκει. Ὅλοι θέλουν ἢ λέγουν ὅτι θέλουν τὸν στρατιωτικὸν ἀφοπλισμόν. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν θέλει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν στοιχειώδη καὶ αἰωνίαν ἀλήθειαν ὅτι αἱ ἰδέαι εἶναι ὅπλα φοβερώτερα ἀπὸ οἱονδήποτε πύραυλον. Καὶ πολὺ ὀλιγώτερον στέργουν εἰς τὸν ἰδεολογικὸν ἀφοπλισμὸν ἐκεῖνοι ποὺ προσδίδουν εἰς τὴν ἰδεολογίαν τους τὴν θρησκευτικὴν πίστιν δι' ἕνα καλύτερον μέλλον καὶ ποὺ παρέχουν ἔτσι εἰς τοὺς ἡγέτας τους τὴν δυνατότητα ἐλιγμῶν ποὺ δὲν ἔχουν οἱ ταγοὶ τῶν ἄλλων λαῶν τοὺς ὁποίους ὁ τρόπος τῆς ζωῆς των καὶ —ἂς τὸ εἴπωμεν— ὁ πλοῦτος των, τοὺς καθιστοῦν δυσηνίους εἰς θυσίας τοῦ παρόντος χάριν τοῦ μέλλοντος. Βέβαια ἡ θρησκεία τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου σιγὰ - σιγὰ κουράζεται. Ἡ Ρωσικὴ κοινωνία ἀστικοποιεῖται. Ἡ πρόβλεψις ποὺ ἔκαμα ὅταν ἐπεσκέφθην τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν, ἐπαληθεύει. Δὲν ὑπάρχει πλέον Στάλιν διὰ νὰ ἀποκεφαλίζῃ ἑκάστοτε τὰς ἀνερχομένας πρὸς τὴν ἀστικὴν εὐμάρειαν τάξεις. Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι γενικόν. Ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἔχει ἀκόμα μεγάλα χρονικὰ περιθώρια καὶ μεγάλα ἀποθέματα μυστικιστικῆς οἰστρηλατήσεως. Ὁ Tibor Mende τελευταῖα μόλις διεπίστωσε τὴν ἀπέραντην πίστιν ποὺ διατρέχει σὰν ἠλεκτρικὸ ρεῦμα τὴν ραχοκοκκαλιὰ τῆς Λαϊκῆς Κίνας καὶ τὴν ὠθεῖ πρὸς ἕνα ἔκφρονα ἐκσυγχρονισμόν, τοῦ ὁποίου ὁ ρυθμὸς πρώτην φορὰν ἀπαντᾶται καὶ ποὺ καθιστᾷ τὸ τρίγωνον Πεκίνου — Τόκιο — Νέου Δελχί, τὸν χῶρον ὅπου θὰ κριθῆ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

Ἡ πρόγνωσις ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ Ρωσικὸς τρόπος ζωῆς θὰ ὁδηγήσῃ λόγῳ τῆς ἀστικοποιήσεώς του εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν τὴν Λαϊκὴν Κίναν, θὰ κριθῆ μετὰ δέκα ἢ εἴκοσι ἔτη, ὁπότε ὅμως καὶ εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν ἡ ἐξέλιξις ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ προβλεφθῆ ἀπὸ τώρα, ἴσως νὰ εἶναι ἀνάλογη μὲ τῆς Ρωσίας. Δὲν θὰ εἶναι ἴσως μεγάλη κουτουράδα νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ἀκριβῶς ἡ τελευταία αὐτὴ προβλεψις ὡθεῖ τοὺς σημερινοὺς ἡγέτες τῆς Κίνας εἰς τὴν ἰδεολογικὴν ἀκαμψίαν, ποὺ τους χρειαζεται ὡς μῦθος διὰ νὰ ολοκληρώσουν τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς χωρας τους καὶ νὰ τὴν καταστήσουν τὴν τρίτην — καὶ σιγὰ - σιγὰ τὴν πρώτην—Μεγίστην Δύναμιν τοῦ κόσμου. Ὁ κίνδυνος πράγματι, τῆς ἰδεολογικῆς διαφθορᾶς τῶν «ἐπιγόνων» εἶναι ἱστορικὴ πραγματικότης. Τότε ὅμως τίποτε δὲν ἀποκλείει καὶ εἰς τὴν Δύσιν ἡ ἐξέλιξις νὰ εἶναι τέτοια ὥστε ἐνδεχομένως νὰ φθάσῃ ὁ κόσμος εἰς τὴν σύνθεσιν, δηλαδὴ εἰς τὸν ἰδεολογικὸν ἀφοπλισμόν. Μήπως ὁ καπιταλισμὸς τοῦ 1960 εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν τοῦ 1890; Ἡ μήπως — διὰ νὰ μὴν αὐτοπατώμεθα — ἡ καθολική, ἡ θρησκευτικὴ πίστις εἰς τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐλευθερίας ἔχει τὸ ἴδιον βάθος καὶ προκαλεῖ τοὺς ἴδιους σεισμοὺς εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον ποὺ προκαλοῦσε ἄλλοτε; Ὁ Θεοὶ γηράσκουν. Καὶ αἱ θρησκεῖαι κάμπτονται. Καὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν. Τὸ δυσάρεστον διὰ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ κόσμου εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἰδικήν μας ὄχθην — μὲ τὰ ἰδανικὰ τῆς ὁποίας ἐσυνηθίσαμεν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα, ἡμεῖς οἱ μικροὶ τοὐλάχιστον, οἱ ὀλίγοι ἔστω, ὀλιγώτεροι ἀπὸ ὅσον φανταζόμεθα οἱ ἴδιοι, πιστεύομεν ὡς τρόπον ζωῆς — ἡ κάμψις εἶναι ἐντονώτερη καὶ συνεπῶς ὁ θώραξ περισσότερον εὔτρωτος εἰς τὰ βέλη τοῦ ἀντίπεραν φανατισμοῦ, ποὺ ὑπάρχει ἀκόμη εἴτε εἰς τὴν ἡγεσίαν εἴτε εἰς τὸ παρασκήνιον, δηλαδὴ εἰς τοὺς κομματικοὺς ἁρμούς, ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν καλὴν πίστιν τοῦ Χρουστσώφ. Μὲ τὸν ψυχρὸν πόλεμον εἰς τὸ βάθος κάμνομεν ἀγῶνα φθορᾶς τοῦ ἐχθροῦ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, μέχρις ὅτου ἐλθῃ ἡ ἰσορροπία. Ὅπως καὶ ὁ ἀντίπαλος κάμνει ἀγῶνα δρόμου διὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἀνάπτυξίν του καὶ νὰ κατοχυρώσῃ τὴν θέσιν του, πρὶν τοῦ ἐξασθενίσῃ τὸν δυναμισμὸν ἡ ἀδυσώπητος ἐξέλιξις ποὺ τὸν ἔχει ἤδη ἀρκετὰ ἀλλάξει. Διότι καὶ ἡμεῖς προσαρμοζόμεθα. Τὸ τοσον προχωρημένον οἰκοδόμημα τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης δὲν θὰ ὑπῆρχε χωρὶς τὸν πέλεκυν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Καὶ οἱ ἄλλοι ὅμως ἐπανέρχονται εἰς τὸν ματεριαλισμὸν τῆς νεώτερης ζωῆς, ποὺ εἶναι τόσον ἀντίθετος, ὅσον περίεργον καὶ ἀν φαίνεται τοῦτο πρὸς τὴν ἰδεολογικὴν φλόγα ποὺ ἄναψε ἐν ὀνόματι τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, ὁ Λένιν!

Ὑπὸ τὰς συνθήκας, ποὺ περιέγραψα ἀνωτέρω δὲν νομίζω, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῆ εἰς τὰς ἐλπίδας περὶ ὑφέσεως μεγαλυτέρα σημασία ἀπὸ ἐκείνην ποὺ εἶχαν. Οὔτε καὶ νὰ θεωρῆται ἡ ἀποτυχία τῆς διασκέψεως κορυφῆς ὡς θεμελιακὸς σταθμὸς ἐξελίξεως. Ἀπετέλει ὅλη ἡ διδικασία τῆς διασκέψεως αὐτῆς μορφὴν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν δύο κόσμων. Ἂν ἐξαιρεθοῦν αἱ ἑκατέρωθεν προσπάθειαι ἐκμεταλλεύσεως τῶν πραγμάτων, εἴτε ἐπετύγχανε εἴτε ὄχι ἡ Διάσκεψις Κορυφῆς, ὁ πραγματικὸς ἀνταγωνισμὸς θὰ συνεχίζετο. Εἰς τὸ οἰκονομικόν, εἰς τὸ ἰδεολογικόν, εἰς τὸ πολιτικὸν ἐπίπεδον. Οὔτε καὶ σημαίνει ἡ ἀποτυχία της, ὅτι τὸ θέμα ἐτερματίσθη ὁριστικῶς. Μετὰ τινας μῆνας, ὅταν ἡ συνέχισις τῆς καταστάσεως θὰ δημιουργήσῃ πάλιν τὸ κενὸν τῶν ἐντυπώσεων ποὺ ὑπῆρχε τὸν χειμῶνα τοῦ 1958 ὁπότε ὁ Χρουστσὼφ ἔξεσφενδόνισε τὴν ἀπειλήν του περὶ Βερολίνου, θὰ εὑρεθῆ πάλιν τρόπος νὰ ξανασυναντηθοῦν οἱ Μεγάλοι, ἀφοῦ ξαναρχίσουν «διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ» τὰς συνεννοήσεις των καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν φάσιν τῆς ψυχολογικῆς ὑφέσεως. Ἴσως καὶ γρηγορώτερα ἀπ' ὅ,τι φανταζόμεθα. Ἴσως μάλιστα ἡ ψυχολογία αὐτὴ νὰ μὴν ἐσταμάτησε ποτέ. Αἱ συζητήσεις εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας καὶ τὸ ταξίδιον τοῦ Μοντγκόμερυ εἰς τὴν Ἐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΔΡΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΙ ΕΥΡΥΤΕΡΑΝ ΔΡΑΣΙΝ ΠΡΟΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Ἀθήναις ἵδρυμα τοῦ Τριφυλλείου Νοσοκομείου, εἰς ἐφαρμογὴν τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ σκοπῶν, ἀπηύθυνεν πρὸς τὰς κοινότητας τῆς νήσου τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας γνωστοποιεῖ ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν μόρφωσιν Κυθηρίων νεανίδων εἰς μαίας ἢ νοσοκόμους. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ κορίτσια μας θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀδελφάτου διὰ νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ σταδιοδρομήσουν, ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ προσφέρουν κάποτε τὰς ἀνθρωπιστικὰς ὑπηρεσίας των καὶ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κυθήρων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐγκαινιάζει τὸ ἐν Ἀθήναις "Ἵδρυμα τοῦ Τριφυλλείου Νοσοκομείου τὴν εὐρυτέραν δρᾶσιν του πρὸς κοινωφελεῖς καὶ ἀνθρωπιστικὰς κατευθύνσεις, ἐλπίζει δὲ τὸ "Ἵδρυμα, ὅτι, πρὶν παρέλθῃ πολὺς χρόνος θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιδίωξιν καὶ ἄλλων δυσκολωτέρων φιλανθρωπικῶν καὶ προοδευτικῶν Κυθηραϊκῶν σκοπῶν, ἐφ' ὅσον, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ἡ κρατικὴ συμπαράστασις, ἐξησφάλισε τὴν πλήρη λειτουργίαν τοῦ νοσοκομείου Κυθήρων. Ἡ δρᾶσις, φυσικά, τοῦ Ἀδελφάτου καὶ πρὸς ἄλλας προοδευτικὰς προσπαθείας πρὸς ὄφελος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ κύριον λόγον, ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ βασικοῦ σκοποῦ του, ὅστις συνίσταται εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ περιφήμου κτήματος Συντριβάνη, ὥστε νὰ ἀποφέρῃ τοῦτο μεγαλύτερον εἰσόδημα διότι ἔργα χωρὶς οἰκονομικὴν βάσιν εἶναι ὄνειρα θερινῆς νυκτός. Καὶ εἰσόδημα σοβαρὸν καὶ σταθερὸν μόνον ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ Συντριβανιοῦ ἐγγυᾶται.

Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ θέματος τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Συντριβανιοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν δαπάνην ἡ ὁποία θὰ χρειασθῇ πρὸς τοῦτο, καὶ ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὰς γενομένας μελέτας δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 5—6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καταλήγομεν εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀνοικοδόμησις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ δύο τρόπους.

Πρῶτον, διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων καὶ τῆς συσσωρεύσεως τῶν σημερινῶν εἰσοδημάτων τοῦ κτήματος. Ἡ λυσις διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν πάροδον πολλῶν ἐτῶν.

Δεύτερον, διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Ἱδρυμάτων, Ἀδελφάτου καὶ Διαθήκης, καὶ τῆς πωλήσεως τῶν κτημάτων τῶν κληροδοτηθέντων διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Τριφύλλη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Συντριβανιοῦ. Ἡ λύσις αὕτη δύναται νὰ εἶναι ταχεῖα.

Ἂς εὐχηθῶμεν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς φωτίσῃ τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας πρὸς ὅ,τι ὑπαγορεύει τὸ συμφέρον τῆς νήσου.

Ἡ ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τοῦ ἀδελφάτου πρὸς τὰς 16 κοινότητας τῆς νήσου καὶ πρὸς τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων, κοινοποιηθεῖσα καὶ πρὸς τὸ Γενικὸν Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον, ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Ἔχομεν τὴν τιμήν, νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις "Ἵδρυμα τοῦ Τριφυλλείου Νοσοκομείου Κυθήρων ἀπεφάσισε κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 10ης τρέχοντος μηνὸς ὅπως διαθέσῃ ἐκ τῶν πόρων του τὸ ἀπαιτηθησόμενον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν φοίτησιν νεανίδων καταγομένων ἐκ Κυθήρων καὶ διαμενουσῶν μονίμως εἰς Κύθηρα ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν Σχολὴν Μαιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς Σχολὰς Νοσοκόμων τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτησεως.

Διὰ πάσας τὰς Σχολὰς ταύτας ἀπαιτεῖται ἡλικία 18 ἕως 30 ἐτῶν πλὴν τῆς Σχολῆς Σωτηρίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ἡλικία 20—30 ἐτῶν. Καὶ διὰ μὲν τὴν Σχολὴν Μαιῶν καὶ τὰς Σχολὰς Νοσοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἐνῶ διὰ τὰς Σχολὰς Βοηθῶν Νοσοκόμων μονοετοῦς φοιτήσεως ἀπαιτεῖται τουλάχιστον ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου, προτιμωμένων, ἐννοεῖται, τῶν ἐχουσῶν ἀνωτέραν μόρφωσιν. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω Σχολὰς αἱ μαθήτριαι εἰσάγονται κατόπιν ἐξετάσεων, εἶναι ἐσωτερικαὶ καὶ ὑποχρεοῦνται μετὰ τὴν ἐκ τῶν σχολῶν τούτων ἀποφοίτησίν των νὰ ὑπηρετήσωσι ἐπὶ τριετίαν, ὅπου ἤθελον τοποθετηθῆ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

Περιττὸν νὰ προστεθῇ ὅτι, αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἡμετέρου Ἱδρύματος ἄρχονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σπουδαστριῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω Σχολάς.

Τῆς παρούσης παρακαλοῦμεν, ὅπως δώσητε τὴν μεγαλυτέραν δημοσιότητα, ἵνα λάβωσι γνῶσιν αἱ ἐνδιαφερόμεναι.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἱδ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΠΡΙΝΕΑ

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΠΟΛΑΡΟΙ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Σύνεχ. ἐκ τοῦ προηγουμ.)

Ἕνα πραγματικό παλληκάρι, ποὺ μέσα στὰ χρόνια ἐκεῖνα τὸ Τσιρίγο ὅλο, μὲ λογάριαζε σὰν κάτι ξεχωριστὸ καὶ χωρὶς νὰ τὸ πάρετε γιὰ καυχησιὰ καὶ περηφάνεια μὲ φοβόντουσαν λίγο. Ἅμα ρχότανε τὸ Πάσχα, ἐγώ, ἔπρεπε νὰ τὸ γιορτάσω πρῶτος, ρίχνοντας τὰ πρῶτα σμπάρα τῆς μεγάλης γιορτῆς τῆς χριστιανοσύνης. Θυμάμαι βρὲ παιδιὰ ποὺ ἔφτιαχνα ἀπὸ μῆνες τὸν μπαρουτογεμισμένο Ἐβραῖο καὶ τοῦ ἔβαζα φωτιὰ γιὰ νὰ ἀκουστοῦνε τὰ σμπάρα τοῦ ὡς τὰ Βιαράδικα ἀπὸ τὸ νοτιὰ καὶ εἰς τὰ Φριλιγκιάνικα καὶ τ' Ἀρωνιάδικα ἀπὸ τὸ βορηᾶ. Ἐγὼ ἔπρεπε ν' ἀνάψω τὶς πρῶτες φωτιὲς ποὺ φούντωνε τὸ χωριὸ ἀπὸ τὶς λάμψεις. Ἐγὼ ἔπρεπε νὰ μαζέψω τὰ κόκκινα αὐγὰ ποὺ ἄβαφνε οἱ νοικοκυράδες τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ τὰ μοιράζω σ' ὅσους δὲν εἴχανε οἰκογένεια. Ἐγὼ θὰ σκούντριζα τὸ πρῶτο αὐγὸ μὲ τὸ δάσκαλο καὶ τὸν πολυχρονίτη τοῦ χωριοῦ. Γι' αὐτὰ ὅλα λοιπόν, μὲ λογάριαζαν πολὺ οἱ μαντινάδες. Τὴν ἄλλη μέρα τῆς Ἀγάπης, ὕστερα ἀπ' τὴ λειτουργία, ἐγὼ θ' ἀνοιγμα τὸ χορὸ — τὸν μπουρδάρη — καὶ θὰ τραγουδοῦσα τὴν πρώτη ἀθάνατη μαντινάδα ποὺ λέει:

«Μᾶς ἤρθε κι' ἡ Ἀνάσταση
μὲ κόκκινα λουλούδια
μὲ κατακόκκινα αὐγὰ
καὶ κόκκινα τραγούδια».

Ἀπὸ τὴ χαρὰ τους ὅλοι οἱ γονεῖς καὶ ὅλες οἱ μανάδες μὲ φτύνανε γιὰ νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὰ ματιάσματα. Τί τὰ θέλετε καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν τὰ πάρετε γιὰ καυχησολογήματα ἤμουνα τότε τὸ καμάρι τῶν Μητάτων, καὶ ξεχωριστὰ ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἀκόμα πιὸ πολὺ γιατὶ ἔγιριζα ἀπὸ τὸ ἄτιμο καὶ καταραμένο ἐκεῖνο κοῦρσο καὶ ξαναστήναμε τὸ ἀφάνατο χωριὸ μας ψηλά, ἀκόμα καὶ πιὸ πάνω ἀπὸ τὶς δόξες τὶς παλιές, τὶς ξακουσμένες τοῦ Κάστρου καὶ ἀπὸ τὰ παινεμένα δοξολογήματα τοῦ Ἀϊ Δημήτρη — τῆς ἀξέχαστης Μονεμβασίτικης πολιτείας ποὺ ἔχτισαν οἱ Δαιμονογιάννηδες, ἢ Εὐδαιμονογιάννηδες.

Τώρα ποὺ σᾶς τὰ λέω ὅλ' αὐτά, δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σᾶς ἀναφέρω καὶ τὸ μεγάλο κι' ἀξέχαστο περιστατικὸ ποὺ μὲ ἔκανε νὰ ξαναγυρίσω πίσω στὰ καταραμένα καὶ στὰ κατάμαυρα αὐτὰ μέρη τῆς ἀραπιᾶς, ποὺ μὲ τόση χαρὰ τ' ἄφησα ἄλλοτε, γιὰ νὰ ξαναγυρίσω στὸ ἀθάνατο χωριό μου, ὄχι ἄθελα τούτη τὴ φορά.

Διέκοψε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴ διήγησή του καὶ μὲ δακρισμένα μάτια σήκωσε τὸ ποτήρι του μὲ τρεμάμενο χέρι.

—Ἐλέγανε καὶ πίνανε βρὲ παιδιά... Ἔ; Ἔτσι δὲν λέγανε οἱ πατεράδες μας οἱ παληοί; Κι' ἔτσι διασκεδάστηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ, μὲ τὴ λάμψη ἑνὸς ἐλαφροῦ γέλιου πικροῦ ποὺ τὸν ἔπνιγε.

— Ἐβίβα... φώναξαν οἱ δυὸ νέοι γιὰ νὰ δώσουν κάποια εὐθυμη νότα στὴν παρέα τους.

— Σᾶς εὔχομαι ἀπὸ δῶ καὶ πέρα — πρόσθεσε ἡ ὄμορφη Βιολέττα — νὰ μὴν σᾶς ξαναβρῇ ἡ πίκρα στὰ μάτια καὶ στὰ χείλη.

— Σᾶς εὔχομαι καὶ γὼ — πρόσθεσε ὁ Βαλέριος — καλὴ πατρίδα καὶ καλὸ ξεμπαρκάρισμα. Ὄχι ὅμως τώρα στὸ Καψάλι. Ἀλλὰ στὸν Αὐλαίμονα, γιὰ νὰ σὲ φέρῃ ὁ δρόμος πιὸ γρήγορα στὰ Μητάτα μας.

— Ἐβίβα!, ξαναεῖπανε ὅλοι καὶ σκουντρήσανε γιὰ δεύτερη φορὰ τὰ ποτήρια τους.

— Λοιπὸν — εἶπε ἡ Βιολέττα, μὲ μεγάλη περιέργεια—ποιὸ ἦτανε τὸ μεγάλο καὶ ἀξέχαστο περιστατικό, ποὺ σ' ἔκανε νὰ φύγῃς ἀπὸ τὸ Τσιρίγο καὶ νὰ ξαναγυρίσῃς, νάρθῃς σ' αὐτοὺς τοὺς μαύρους τόπους; Ἦτανε Πάσχα τότε ποὺ συνέβησαν αὐτά;

— Ὄχι... Εἶχε περάσει τὸ Πάσχα... Ἦτανε ἡ μεγάλη γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ποὺ συνηθίζαμε τότε νὰ κάνουμε γιὰ χάρη του μεγάλο πανηγύρι. Κείνη τὴ χρονιὰ μάλιστα ἔγινε πιὸ μεγάλο γιὰ χάρη τοῦ ἁγίου, διότι τότε ἀκριβῶς εἶχε γίνει ἕνας μεγάλος σεισμὸς καὶ φριχτὸς καὶ διότι εἶχε βάλει τὸ χεράκι του ὁ ἅγιος νὰ μὴν πάθουμε μεγάλες συμφορές.

Εἴχανε μαζευτῆ πολλοὶ Τσιριγῶτες καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ χωριὰ καὶ χωραῖτες ἀκόμα. Τὰ ἀνώγεια καὶ τὰ κατώγεια λάμπανε ἀπὸ φῶτα καὶ λουλούδια γιὰ χάρη τους. Εἴχανε στρωθῆ φιλόξενα οἱ κάμαρες μὲ τὰ πιὸ ὄμορφα κυλίμια καὶ τὰ ξεχωριστὰ ὑπνωτήρια, ἑτοιμαστήκανε στρωμένα καὶ αὐτὰ μὲ δενεστιὰ νικα κλωδωτὰ λινὰ σεντόνια καὶ τὰ περίφημα ξακουστὰ μαξιλάρια τῆς Μαρσίλιας καὶ τῆς Τσιτσίλιας, γιὰ νὰ κοιμηθοῦνε ἐκεῖνοι ποὺ ἤτανε τὰ χωριά τους ἀπόμακρα καὶ ἰδιαίτερα οἱ καναπέδες στρωθήκανε μὲ μεταξωτὰ στρωσίδια γιὰ τὶς ὄμορφες καὶ παινεμένες ἀρχοντοπούλες ποὺ εἴχανε ρθῆ ἀπὸ τὰ δύο Πούρκα, Μυλοπόταμο, τὸ χωριὸ τῆς Κυρᾶς καὶ ἀπὸ τὸ Κάστρο, ποὺ δὲν εἶχανε πατήσει ποτὲ ἀπὸ τὶς ἄγριες ἐπιδρομὲς τῶν ἄγριων κουρσεμάτων, γιατὶ τὶς προστάτευαν ὅλες τότε τὰ στρατεύματα τῶν Βενετσιάνων. Τὰ κορίτσια αὐτὰ ἤτανε ὅλο χαρά, δροσερότητα καὶ χαρὰ ὅπως τὰ ἀρχοντόπουλα τῆς Χώρας ποὺ ἤρθανε μαζύ τους νὰ χορέψουνε καὶ νὰ τραγουδήσουνε.

Καθὼς λοιπὸν ἐγύριζα σ' ὅλο τὸ χωριὸ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους Μητατιῶτες καὶ κερνούσαμε τοὺς ξένους ἀξαφνα κάτι εἶδα ποὺ μοῦ ζάλισε τὸ κεφάλι. Στάθηκα σὰν μουδιασμένος μπροστὰ σὲ κάτι ὄμορφες κοπέλλες ποὺ χορεύανε καὶ τραγουδοῦσανε ὡραῖες μαντινάδες. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς ἤτανε ἡ κόρη τοῦ Ἀνάργυρου τοῦ Ἀνδρόνικου ἀπὸ τὸ Μυλοπόταμο ποὺ εἶχε κουρσευτῆ τότε τὴν ἴδια ἐποχὴ μὲ μένα. Χορεύοντας μὲ χάρη, τραγουδοῦσε κυττάζοντάς με μὲ τὰ μάτια στὰ στριφογυρίσματά της.

«Σὲ εἶδα καὶ σ'ἀγάπησε κάποτε ἡ καρδιά μου, ἀπ' ὅταν σ' ἀποκρίμησα σκλαβούλα στὴν ποδιά μου».

Ἦτανε ἡ ὄμορφη, Ρέλια!

(Συνεχίζεται)

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον, ἔλαβεν τὸ δίπλωμα Ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ ὁ νεαρὸς συμπατριώτης κ. Πλάτων Ἀνδρ. Μασσέλος. Ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων, τὸν ὁποῖον διακρίνει εὐρεῖα κατάρτισις, ἀκέραιος χαρακτὴρ καὶ ἦθος λαμπρόν, εἶναι προσφιλὴς υἱὸς τοῦ ἐκ Καρβουνάδων καταγομένου ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Ἀνδρέα Μασσέλου. Πρὸς τὸν λαμπρὸν νέον τοῦ ὁποίου τὴν φωτογραφίαν δημοσιεύομεν τιμῆς ἕνεκεν ἐκφράζομεν θερμότατα συγχαρητήριοι καὶ τοῦ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὁ τζίτζικας ἐλάλησε
κι' ὁ Αὔγουστος ἐμπῆκε
Ὁ Τζώρτζης σκύλο διάλεξε
γερὰ παπούτσια βρῆκε

Τὸ ὅπλο του ἐσκούριασε
ν' ἀρχίσῃ τὸ κυνήγι
Καὶ ὅπως τὰ μαθαίνω ἐδῶ
μαύρος καϋμὸς νὰ πνίγει.

Ἄχ Τζώρτζη νάμουν δίπλα σου
νὰ σοῦδινα καμπόσα
Νὰ μὴν ἀφίνω τοὺς μικροὺς
νὰ σοῦ κρεμοῦνε γλώσσα.

Καὶ ποῦ καὶ ποῦ, σὰν ἄλλοτε
«γαϊδάρες» νὰ σοῦ κάνω
Μὰ ἐφέτος, ἔχε ὑπομονὴ
Τὸν ἄλλο χρόνο, φθάνω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΣΑΣ

Ἂν βρεθῆτε πεινασμένος κάπου στὸ νησί, μὴ στενοχωρηθῆτε. Μπῆτε στὸ πρῶτο αὐτοκίνητο καὶ... ἐξαπαρκάρετε στὸ Λειβάδι. Ἐκεῖ σᾶς ἀναμένει πούσμυρο κοὶ εὐγενικὸς ὁ Γιάννης Λουράντος ἢ Πιέρος εἰς τὸ θαυμάσιον κέντρον του. Φαγητὰ ἀγνὰ, πιοτὰ πιὸ ἀγνὰ, τιμὲς ἔτι ἀγνότερες. ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ ἴσον ἐμπιστοσύνη δι' ὅλα. Καὶ μία λεπτομέρεια: Ἀπέναντι, ἔτοιμος εἶναι ὁ φωτογράφος νὰ ἀπαθανατίσῃ τὰ γάλια σας ὅπως πεινασμένοι θὰ μπαίνετε στοῦ Πιέρου, ἀλλὰ καὶ τὴν γαρούμενη φάτσα ποὺ θὰ ἔχετε μετὰ τὸ γεῦμα. Ὀπωσδήποτε πηγαίνοντας στὸ νησὶ ἐπισκεφθῆτε τὸ κηπάστημα ΓΙΑΝΝΟΥ ΛΟΥΡΑΝΤΟΥ, στὸ Λειβάδι. Αὐτὰ γιὰ τὸ καλὸ σας.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΩΤΗΡΗ

Τὸ κατάστημα Σωτήρη Δευτερέβου στὰ Τσικαλάρια, εἶναι πάντοτε τὸ κέντρον τῆς κοινότητος. Ἡ πρόθυμος περιποίησις καὶ τὰ ἀγνὰ ὑλικά του προσελκύουν ὅλους τοὺς μερακλῆδες. Ἔτσι κάθε βράδυ λύνονται ἐπὶ τόπου ὅλα τὰ ζητήματα τῆς περιοχῆς ἀπὸ ὑδρεύσεως καὶ δασύλλια μέχρι δρόμο τοῦ Κατωχωριοῦ.

Ὅλοι λοιπὸν στοῦ Σωτήρη.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Παναγιώτου Παντελίδη μετὰ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος Ἀστέμιδος Παντασούλα, τελεσθέντας μεγαλοπρεπῶς εἰς Πειραιὰ μὲ παρανύμφους τὸν ἐφοπλιστὴν κ. Π. Λάτσην καὶ τὸν ἔμπορον κ. Στ. Σιδέρην. Ὁ κ. Παντελίδης εἶναι γνωστὸς καὶ λίαν ἀγαπητὸς μετοικὼν τῶν Κυθηρίων διὰ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐκδηλώνει διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ ζητήματα, ὡς διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ συμπατριώτου πολιτευτοῦ κ. Δημητρίου Ρεδιάδη. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ἐκτὸς τοῦ εὐτυχοῦς ζεύγους πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκφράζομεν θερμότατα συγχαρητήρια, διακρίνονται ἐπίσης ὁ κ. Λάτσης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του, ὁ κ. Σιδέρης μετὰ τῆς μνηστῆς του καὶ ὁ διακεκριμένος συμπατριώτης μας κ. Δημήτριος Ρεδιάδης.

ΓΑΜΟΙ

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς συγκεντρώσεως συγγενῶν καὶ φίλων, ἐν οἷς καὶ ἅπαντες οἱ Κυθήριοι τῆς παροικίας, ἐτελέσθησαν εἰς Ντητροΐτ τῆς Ἀμερικῆς οἱ γάμοι τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου κ. Διονυσίου Μπάκ μετὰ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος Βικτωρίας Δήμου, τῆς ὁποίας ὁ πατὴρ, ἐκλεκτὴ κυρία Εὐριδίκη Δήμου, εἶναι Κυθηρία, τὸ γένος Ξηντισιάκου ἀπὸ τὸ γραφικώτατον Καψάλι. Τοὺς δακτυλίους καὶ νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ κυρία Ἀντωνία Χασούρη. Μετὰ τὴν στέψιν ἡ ὁποία ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος, τὴν 18ην Ἰουλίου παρετέθη πλούσιον γεῦμα εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τοῦ μεγάλου καὶ γνωστοῦ κέντρου τοῦ ἐγκρίτου συμπατριώτου μας κ. Μηνᾶ Παναρέτου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὑπὲρ τὰ 250 πρόσωπα. Μετὰ τὸ γεῦμα ἠκολούθησεν χορὸς καὶ ἡ διασκέδασις παρετάθη μὲ ἀδιάπτωτον εὐθυμίαν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων σημειώσωμε τὰς ἐκλεκτὰς οἰκογενείας: Ἐμμανουὴλ Γεωργοπούλου Μανουσσοῦ Πετροχείλου ἰατροῦ. Πολυχ. Γαλακάτου, Σταματίου Χασσῴρη, Σωκρ. Νεραντζάκη, Νικολάου, Γιδιρίλη.

Πρὸς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος τῶν νεονύμφων ἐκφράζομεν θερμότατα συγχαρητήρια καὶ τοὺς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Οἰκογένεια Γ. ΞΗΝΤΑΡΑΚΟΥ

Ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς συγκεντρώσεως ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου κ.κ. Μέγκις, Ζώρας Κορὲς καὶ Στάθης, ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Ἀλεξόπουλος καὶ ἄλλοι, ἐτελέσθησαν εἰς Ἀθήνας οἱ γάμοι τοῦ νεαροῦ συμπατριώτου κ. Νικολάου Κοσμ. Πετροχείλου καθηγητοῦ Φιλολογίας μετὰ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος Κυβέλης Παπακωνσταντίνου, ὁμοίως καθηγητρίας Φιλολογίας. Τοὺς δακτυλίους καὶ νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ καθηγητὴς κ. Τσαπέκης. Τὸ μυστήριον ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας. Πρὸς τὸ ἐκλεκτὸν ζεῦγος τῶν νεονύμφων ἐκφράζομεν θερμότατα συγχαρητήρια.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ἐλένη Ἰ. Λεοντσίνη, ἔτεκεν εἰς Καρβουνάδες ἄρρεν. Νὰ τοὺς ζήσῃ

Ν.Γ.

—Ἡ κυρία Ἀργυρὼ Τζανίδη, τὸ γένος Κοντολέοντος, ἔτεκεν εἰς Κοντολιάνικα θῆλυ. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ι.Κ.

—Ἡ κυρία Μαρία Κ. Τζωρτζοπούλου ἔτεκεν εἰς τὸ Γενικὸν Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον θῆλυ. Νὰ τοὺς ζήσῃ

Ν.Γ.

—Ἡ κυρία Μαρία Α. Φατσέα ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Σύδνεῦ Αὐστραλίας. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ν.Γ.

—Ἡ κ. Κατίνα Σωτήρη Δευτερεύου ἔτεκεν εἰς Τσικαλαρία θῆλυ. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

Δ.Σ.Κ.

Ἡ κυρία Πιπίτσα Ἀθανασίου Κασιμάτη ἔτεκεν εἰς Κηφισιὰν ἄρρεν.

Νὰ τοὺς ζήσῃ

Ι.Κ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Γαρυφαλιὰ Κ. Ζαγλανίκη, ἐβάπτισεν εἰς Ἀρωνιάδικα, τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Δημητρίου Πρωτοψάλτη, ὀνομάσασα αὐτὸ Ἄνναν.

—Ἡ κ. Μαρία Π. Παυλάκη ἐβάπτισεν εἰς Καλοκαιρινὲς τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Νικολάου Βλαντῆ ὀνομάσασα αὐτὸ Παναγιώτην.

—Ἡ κυρία Θάλεια Ν. Τραβασάρου, ἐβάπτισεν εἰς Καλλιθέαν τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Στεφάνου Καούδη, ὀνομάσασα αὐτὸ Παναγιωτίτσαν.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΒΑΣΑΝΑ

Ἐφ' ὅσον ὁ Αὔγουστος πλησιάζει πρὸς τὸ τέρμα του, οἱ συμπατριῶται κυνηγοὶ ὅλων τῶν εἰδῶν ἑτοιμάζονται διὰ τὴν μεγάλην ὥραν. Οἱ πιτσιρίκοι ἑτοιμάζουν τὶς σαῖτες καὶ τὶς πλάκες, οἱ ἐνήλικοι ἀλλὰ ἀκμαῖοι, ξεσκουριάζουν τὰ δίκανα καὶ τὶς καραμπίνες καὶ οἱ κάμψαντες τὸν ρουβίκωνα τῶν 60 χρόνων κοντὰ μὲ τὰ ἄλλα συμβουλεύονται καὶ τὸν ἰατρόν του ἔκαστος περὶ τοῦ πρακτέου. Αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι εἶναι ἡ πλέον ἀξιολύπητος συνομοταξία ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἄλλος κουφίζει, ἄλλος στραβίζει, ἄλλος κουτσαίνει, ἄλλος ἀσθμαίνει. Πῶς νὰ τὴν ἀνεβάσῃ τὴν πλαγιὰ τῆς Φελωτῆς ὅταν ἡ γλῶσσα κρεμᾷ μακρύτερη παρὰ τοῦ σκύλου του. Καϋμὸς καρδίας. Καὶ ὅμως ὅταν πατήσῃ ὁ Αὔγουστος αὐτοὶ πρῶτοι τρέχουν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ἐνῶ παραλλήλως μηχανεύονται τρόπους ἐξουδετερώσεως τῆς φθορᾶς ποὺ ἐπέφερεν εἰς τὰ μέλη των ὁ πανδαμάτωρ χρόνος. Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων των οἱ γεροντοκυνηγοὶ — ἀνεξαρτήτως ἡλικίας — συνομολογοῦν μίαν ἄγραφον ἀλλὰ ἱερὰν συμμαχίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὥραν ἐνάρξεως τοῦ κυνηγιοῦ. Δὲν ἀνέχονται νὰ ἀκούσουν τουφεκιὰ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Εἶναι λέγουν, πρᾶξις παράνομος κι' ἀς γράφῃ ὁ νόμος ὡς ὥραν ἐνάρξεως τοῦ κυνηγίου μισή, πρὸ τῆς ἀνατολῆς. Καὶ ἔθεσαν οἱ λεγάμενοι ἰδικούς των κανόνας, διότι δὲν τὸ διακρίνουν τὸ πουλὶ πρὶν ὁ ἥλιος μεσουρανήσῃ. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό. Ὅσοι παραντουροῦν ἢ κουτσαίνουν ἔχουν στημένο καυγᾶ μὲ τοὺς φαγκλατόρους. Τὰ ξιμπούν, λέγει, τὴν νύκτα, πέφτουν στὰ πλάγια καὶ στὶς ρεματιὲς καὶ τρέχα γύρευε. Αὐτοὶ τὰ θέλουν τὰ πουλιὰ στὰ ἰσόματα. Στὸν Κουμάρο, στὸν κάμπο τοῦ Καλάμου καὶ στὶς ἀπαλὲς ράχες τοῦ Καψαλιοῦ. Μὰ οἱ διαόλοι μὲ τὰ φαγκλιὰ τὰ σηκώνουν τὴ νύκτα καὶ τρέχα γύρευε τα στῆς Κυριακουλοῦς. Πρέπει νὰ ἔχῃς τὰ πόδια τοῦ Ἀνδρέα τοῦ Σάββα ἢ τοῦ Μανώλη τοῦ Αὐλάρχη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΣΑΜΙΟΝ εἰς Τάρα. Κουηνσλάνδης, Αὐστραλίας Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν μέσῳ τοῦ φίλου καὶ ἀντιπροσώπου μας κ. Γεωργίου Β. Καστιμάτη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ εἰς Σύδνεῦ Αὐστραλίας. Συνδρομή σας ἐλήφθη μέσῳ τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ φίλου μας κ. Ἀνδρέα Σιμιτέκολου εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΡΙΘΑΡΗΝ εἰς Τορόντο Αὐστραλίας. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν μέσῳ τοῦ ἀντιπροκρίτου μας καὶ φίλου μας κ. Α. Σιμιτέκολου. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ὁ γνωστὸς χορευταρᾶς ἀκόμη δισμαρτύρεται διὰ τὴν... διαφήμισιν. Μὰ ἂς ξανάρθῃ, λέγει ὁ ἀγαπητός του θεῖος καὶ ὅλα γαλάλι του.

Κον ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΝ. εἰς Θεσσαλονίκην, θερμότατα σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐκφθείσας πολυτίμους συνδρομάς σας.

ΕΥΑΡΜΟΣΤΑ ΖΕΥΓΗ

Τὸ ἐκλεκτὸν ζεῦγος τῶν μελλονύμφων Παναγιώτου Θ. Σταματηγοῦ καὶ Διαμάντας Καρύδη τῶν ὁποίων οἱ ἀρραβῶνες ἐγένοντο εἰς Μυλοπόταμον μετὰ πάσης ἐπισημότητος Ὁ κ. Στρατηγὸς ἀφίκετο ἐσχάτως ἐξ Αὐστραλίας, ὅπου ἀνεδείχθη ἱκανώτατος ἐπιχειρηματίας, εἶναι δὲ ἀποφασισμένος νὰ ἐγκατασταθῇ ὁριστικῶς εἰς τὴν πατρίδα. Ἡ δεσποινὶς Καρύδη εἶναι προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ γνωστοῦ παράγοντος Μυλοποτάμου κ. Κοσμᾶ Καρύδη καὶ διακρίνεται διὰ τὴν χάριν, τὸ ἦθος καὶ τὰ σπάνια χαρίσματά της. Ὁλοψύχως τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

Α. Σ. καὶ Ι.Κ.

ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΦ' Ω ΕΤΑΧΘΗ

Ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ ὅσα μᾶς γράφουν ἐξ Ἀγίας Πελαγίας, ὁ οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς ποὺ συνεχίζεται ἐκεῖ ἀπὸ διετίας, τείνει νὰ ἀναδείξῃ τὸ γραφικὸν ἐπίνειον Ποταμοῦ εἰς τουριστικὸν κέντρον ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ νησιοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ ἀειθαλὴς γέρων ἐξακολουθεῖ μὲ ἀμείωτον ὁρμὴν τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου του, ὥστε νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα ἡ Ἀγία Πελαγία θὰ γίνῃ καὶ ἀσφαλὴς λιμήν. Ἔτσι θὰ ἐπαληθεύσῃ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «ἀπολῶ τὴν σοφίαν - τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». Βαθεῖα εἶναι ἡ πίστις τοῦ Πουλάκη πρὸς τὸ ἔργον του. Καὶ ἡ πίστις ἡ ἱκανὴ νὰ μετακινήσῃ καὶ ὄρη, ἤτο φυσικὸν ὅτι θὰ ἐτιθάσσευε καὶ τὰ κύματα τοῦ βορρᾶ. Καὶ οἱ... «συνετοὶ» ἂς φωνασκοῦν. Ἔκαστος ἐφ' ὡ ἐτάχθη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ χωρίου Φατσάδικα, αἰσθανόμεθα ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας, πρὸς τὴν ἀξιότιμον κυρίαν Λίλιαν Παπαδάκη, τὸ γένος Ἀνδρέου Μπρατσάλη, ἐκ Καλιφορνίας Ἀμερικῆς, διὰ τὴν ἐξ 80 δολλαρίων προσφορὰν της ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ χωρίου μας Ἅγιοι Ἀνάργυροι. Ἡ προσφορὰ τῆς φιλοθρήσκου κυρίας ἦλθε εἰς κατάλληλον στιγμήν, ὅτε ἀντεμετωπίζαμεν τὸ πρόβλημα ἀποπληρωμῆς τῶν καινουργῶν παραθύρων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. Τὴν εὐχαριστοῦμεν θερμότατα καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτὴν καὶ τὴν οἰκογένειάν της τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀνδρέας Καλλίγερος Ἐφημέριος. Χαράλαμπος Πανώργης. Γεώργιος Φωτσέας. Δημήτριος Σ. Κισιμάτης.

Νοσηλευθεὶς εἰς τὸ Γενικὸν Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον ἐπὶ 32 ἡμέρας, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἰατροὺς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ διὰ τὰς στοργικὰς περιποιήσεις των. Ὁμοίως εὐχαριστῶ τοὺς ἐπισκεφθέντας με εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἐπεδείξαντας ἐνδιαφέρον δι' ἐμὲ μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ.κ. Μελέτιον, τοὺς Ἱερεῖς Λειβαδίου, Ποταμοῦ καὶ Λογοθετιανίκων, τοὺς καθηγητὰς τοῦ Γυμνασίου, τοὺς διδασκάλους Φριλιγκιανίκων, Ποταμοῦ καὶ Λογοθετιανίκων καὶ γενικῶς ὅσους με ἐπεσκέφθησαν καὶ μὲ οἱονδήποτε τρόπον μοῦ ἔδωσαν θάρρος εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ἀσθενείας μου. Εἰς ὅλους εἶμαι εὐγνώμων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥΛΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Χειρουργὸς ὀδοντίατρος
ΚΥΠΡΟΥ 79 — ΑΘΗΝΑΙ
Τηλέφωνον 872-078

ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Προερχόμενοι ἀπὸ διαφόρους χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπανῆλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πατρίδος καὶ των ἐόω συγγενῶν των οἱ κατωτέρω ἀναφερόμενοι ἀγαπητοί μας συμπατριῶται.

Α' Ἐξ Ἀμερικῆς:

—Μανοῦσος Ἄγγ. Πετρόχειλος, ὀφθαλμίατρος συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν ἀξιοτίμον κυρίαν του καὶ τὴν σεβαστὴν του μητέρα. Ὁ κ. Πετροχείλος καταγεται ἀπὸ τὴν Χωραν καὶ προερχεται ἀπὸ τὴν πολιν Ὑψηλαντη ὅπου ἀπὸ ἀρκετων ἐτων εἶναι ἰδιοκτητης θαυμασίας ὀφθαλμολογικῆς κλινικης, τῆς ὁποίας το ὄνομα καὶ ἡ φημη εἰναι γνωστὰ εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικὴν, ὁπου ακτινοβολει καὶ τὸ ἰδικόν του ὄνομα ὡς κορυφαίου ἐπιστημονος ὀφθαλμιάτρου.

—Μηνᾶς Παναρετος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυριας του. Ὁ κ. Παναρετος καταγεται ἐκ Ποταμοῦ καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν πολιν Ντητροΐτ, ἐνθα διὰ τῆς ἐπιμόνου ἐργασίας του ἀνεδειχθη ἱκανώτατος ἐπιχειρηματίας, διατηρων μεγα καταστημα μὲ εὐρυν κύκλον ἐργασιῶν. Ὁ κ. Μηνᾶς Παναρετος συγκεντρώνει ἱκανότητας καὶ χαρισματα

«ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ»
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.50

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜ.
Ἑπτανησίου ..... δρχ. 60
Ἀμερικῆς ..... $ 8
Αὐστραλίας-Ἀφρικῆς £ 2½

Ἀπλαῖ καὶ συστημέναι ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται:
ΙΩΑΝΝΗΝ Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ
Δεξαμενῆς 17, Π. Φάληρον

Αἱ ἀπόψεις μας

ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ

Καθὼς μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Λειψὶ φοβερὰ λειψυδρία. Ἀπειλεῖ ὁλόκληρον τόπον, πρὸς μεγάλην βλάβην τῶν περιβολιῶν καὶ γενικῶς κάθε καλλιεργείας ποὺ ἀπαιτεῖ ἄφθονο νερό. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ ὅτι αἱ βροχαὶ τοῦ φετεινοῦ χειμῶνος ἦσαν ὀλίγαι, ὥστε οὔτε τὰ πηγάδια ἐγεμίσαν, οὔτε ἀπερροφήθη ὑπὸ τοῦ ἐδάφους ἡ ἀπαιτουμένη ποσότης διὰ νὰ τροφοδοτῆ τὰς ρίζας αἵτινες ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἔχουν ἐφέτος μειωμένην ἀπόδοσιν. Καὶ ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶναι πρωτοφανής. Ἀλλὰ καὶ τὸ νησί μας μαστίζεται ἀπὸ λειψυδρίαν, ὄχι μόνον ὅτι συμβαίνει αἱ βροχαὶ τοῦ χειμῶνος νὰ εἶναι ὀλίγαι, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς περιωρισμένης ἐκτάσεώς του. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, συντελεῖ ὥστε τὰ νερὰ τοῦ χειμῶνος νὰ ρέουν εἰς χειμάρρους νὰ χύνωνται εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐνῶ ἂν τὸ νησὶ ἦτο κατάφυτον, ἡ βλάστησις θὰ ἦτο αἰτία νὰ ἀπορροφῶνται τὰ νερὰ τῆς βροχῆς ὑπὸ τοῦ ἐδάφους νὰ σχηματίζωνται ὑπόγειοι ἀποθῆκαι διὰ νὰ τροφοδοτοῦν τὰς διαφόρους πηγάς. Ἡ κατάστασις θὰ βελτιωθῆ ἀσφαλῶς ἐὰν οἱ συμπατριῶται πλαισιώσουν καὶ συντρέξουν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις τὸν Ὀλλανδὸν μηχανικὸν κ. Κόκσμα εἰς τὴν εὐγενικὴν προσπάθειάν του δι' ἀναδασώσεις καὶ κατασκευὴν φραγμάτων, ὅπου ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. Ἄλλως μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἡ κατάστασις θὰ χειροτερεύῃ.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΜΟΔΗΝ

Τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς αὐτοκινητοδρόμου πρὸς τὴν περιφέρειαν Μόδης Παλαισπόλεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ἀπὸ γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἀπόψεως εἶναι μεγάλη. Οἱ προοδευτικώτεροι τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν μὲ τὰς αὐθορμήτους εἰσφοράς των καὶ μὲ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν των ἔσπευσαν νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον, οἱ δὲ προτερεύαται αὐτοῦ χρησιμοποιοῦντες καὶ τὴν Μπολντόζα κατώρθωσαν, ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου νὰ προωθήσουν τὰς σχετικὰς ἐργασίας μέχρι τῆς περιοχῆς Ἀβολάδα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ τὸ ἔργον αὐτό, θὰ τύχῃ πάσης συνδρομῆς, τόσον ἀπὸ τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Ἀττικῆς, ὅπερ ἐξαιρετικῶς συντρέχει τὰ ἔργα τῆς νήσου μας, ὅσον καὶ παρὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ὥστε νὰ ἀχθῆ εἰς πέρας εἰς τὸν συντομώτερον δυνατὸν χρόνον. Θὰ εἶναι ὁ δρόμος πρὸς Μόδην εἷς ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀγροτικοὺς δρόμους τῆς νήσου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΟΚΣΜΑ

Η ΑΚΡΙΒΗΣ ΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΟΔΩΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ ΣΑΣ

Ὅπως ἐδημοσιεύσαμεν εἰς προηγουμενα φυλλα, κατόπιν φροντιδων του Σεβασμιωτατου μητροπολίτου Κυθηρων κ. κ. Μελετίου, το Παγκοσμιον Συμβουλιον Ἐκκλησιων ἀπεστειλεν εις Κυθηρα ως ἐκπροσωπον αυτου τον διακεκριμενον μηχανικον κ. Γεωργιον Μ. Κόκσμα, Ὁλλανδὸν την καταγωγην, ἵνα διὰ τῆς δραστηριοτητος του καὶ των πολυτιμων αὐτου γνωσεων συμβαλῃ εις την προσπαθειαν προς ἀναδημιουργιαν της νησου.

Ἡ ἱεροτης τοῦ σκοποῦ, ἡ χριστιανικὴ ἐνέργεια τοῦ Παγκοσμιου Συμβουλιου Ἐκκλησιων καὶ ἡ ἀληθινὴ αὐτοθυσία τοῦ κ. Κόκσμα εἰναι ἀνωτερα περιγραφῆς καὶ ἐξ ἴσου ἀνεπιδεκτα κριτικῆς. Το καθῆκον ὁλων των Κυθηριων εἰναι νὰ συν τρεξωμεν τον κ. Κόκσμα εἰς το θεαρεστον ἔργον τοῦ, ὥστε νὰ ἐπιτυχῃ οὗτος τὸ μεγαλυτερον δυνατον ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα διὰ τὸν τοπον μας. Οἱ ἐυεργετουμενοι δὲν εἰναι οὔτε ὀρθον οὔτε εὐγενὲς νὰ ἀσκουν κριτικὴν, καὶ εἰναι ἐξοργιστικὸν νὰ θεωνται μὲ ἀπαθειαν τας καταβαλλομενας προσπαθειας. Ὅλοι πρεπει νὰ θεωρησωμεν ἑαυτοὺς ἐπιστρατευμενους εἰς το ἔργον καὶ νὰ συμβαλωμεν μὲ τας ἀσθενεῖς δυναμεις ὅπου ἑκαστος ἐταχθη. Με αὐτὰς τὰς σκέψεις εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνοιατρίψωμεν εἰς το ἄρθρον τοῦ κ. Κόκσμα, ὁπερ δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στηλην, διότι ἐκ τῶν διαλαμβανομένων εἰς αὐτό, ἐμορφώσαμεν τὴν γνώμην ὅτι ὁ σεβαστὸς φίλος δὲν ἔλαβε ἀντικειμενικὰς καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ θέματος τῆς Κυθηραϊκῆς μεταναστεύσεως, ἀπο τὴν ἀναχαιτίσιν τῆς ὁποίας, ὡς πιστεύομεν ἐξαρταται ἡ ἐπιτυχία τῆς ὅλης ἀποστολῆς του. Καὶ λέγομεν τοῦ φοβεροῦ θέματος, διότι πράγματι ἡ μετανάστευσις τῶν Κυθηρίων ὅπως ἐξελίσσεται τὰ τελευταῖα ἔτη, προκαλεῖ δικαιολογημένους φοβους διὰ τὸ μέλλον τῆς νήσου.

Τὸ θέμα αὐτό, τὴν μετανάστευσιν τῶν Κυθηρίων, τὴν ἀντελήφθη ὁ κ. Κόκσμα ἐπὶ τῇ βασει τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας τοῦ ἔδωκαν, ὡς θέμα τεμπελιᾶς, ὀκνηρίας, ἀποφυγῆς πάσης κοπιαστικῆς ἐργασίας τῶν νέων ποὺ μεταναστεύουν καὶ ὡς θέμα οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν πατέρων των. Οἱ νέοι, κατὰ τὰ γραφόμενα τοῦ κ. Κόκσμα φεύγουν ἀπὸ τὸ νησὶ διὰ νὰ μὴ ἐργαζωνται. Καὶ οἱ γονεῖς στέλλουν τὰ παιδιά των στὰ ξένα διὰ νὰ τὰ ἐκμεταλλεύωνται. «Ποῦ εἶναι τὰ λεφτὰ Γιάννη;»

Καὶ ἐν τούτοις, θὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ εὐγενοῦς μηχανικοῦ μερικὰ στοιχεῖα ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως, διὰ νὰ συμπεράνῃ ὁ ἴδιος κατὰ πόσον ἡ μετανάστευσις τῶν Κυθηρίων καὶ ὁ ἐκπατρισμός των, ἔχει οἱανδήποτε σχέσιν μὲ τὴν ὀκνηρίαν τῶν μεν ἢ μὲ τὴν ἐκμεταλλευτικὴν διάθεσιν τῶν ἄλλων, καὶ πόσον ἀδικοῦνται καὶ περιοβρίζονται οἱ Κυθήριοι ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἀντίληψιν.

1) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἡ ὁποία ἐγένετο κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1940, δηλαδὴ περὶ τοὺς 5 ἢ 6 μῆνας πρὸς τῆς εἰσβολῆς των Γερμανῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ Κύθηρα εἶχον πληθυσμὸν 9.200 ἀτόμων. Θέμα καὶ φόβος ὄχι ἐρημώσεως τοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ οὔτε κἂν ἀραιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ του δὲν εἶχον ποτὲ συζήτηθῆ. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν εἶχον ὅλην των τὴν ἀνάπτυξίν αἱ Κυθηραϊκαὶ παροικίαι Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, Αἰγύπτου, ἀρκετοὶ Κυθήριοι ἦσαν ἐγκατεστημένοι εἰς Ἀφρικὴν καὶ πολυάριθμοι εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἱστορίας καὶ μέχρι τότε, 1940, συνέβαινεν τὸ ἑξῆς: Ἐπειδὴ ἡ νῆσος ἦτο ἀνεπαρκὴς νὰ διαθρέψῃ τὸν πληθυσμόν της, πολλοὶ Κυθήριοι ἀνεχώρουν ἐξ αὐτῆς εἰς νεανικὴν ἡλικίαν καὶ εἴτε ἐγκαθίσταντο εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τὸν Πειραιᾶ, εἴτε μετηνάστευον εἰς χώρας τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ρωσίας καὶ βραδύτερον εἰς ὑπερπροντίους χώρας καὶ κυρίως τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν. Εἰργάζοντο ἐκεῖ ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη καὶ ἀκολούθως, συναποκομίζοντες τὰς περιουσίας ποὺ εἶχον ἀποκτήσει δι' ἀδιακόπου καὶ σκληρᾶς ἐργασίας, ἐπανήρχοντο στὴν πατρίδα, ἀφοῦ πρῶτον μετεκάλουν συγγενεῖς ἢ φίλους των καὶ ἐγκαθίστων αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶχον δημιουργήσει. Ἐρχόμενοι οἱ μετανάσται αὐτοὶ εἰς τὴν πατρίδα, ἔκτιζαν τέλεια διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην σπίτια, ἐκαλλιέργουν τὰ χωρίφια των καὶ μὲ τὰ χρήματα ποὺ εἶχον κερδίσει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπέβαινον εὐεργετικοὶ καὶ διὰ τοὺς λοιπούς, τοὺς μονίμους κατοίκους, διότι εὕρισκον καὶ αὐτοὶ ἐργασίαν. Καὶ ἡ διαβίωσις εἰς τὸ νησὶ ἦτο πράγματι εὐχάριστος. Ὅταν, κύριε Κόκσμα, πηγαίνετε εἰς τὸ Ποταμὸ σταματήσατε εἰς τὸ ὑψηλότερο σημεῖον τῆς Σκληρῆς καὶ παρατηρήσατε μὲ προσοχὴν τὸ πανόραμα τοῦ νησιοῦ ποὺ ἀνοίγεται μπροστά σας καὶ γύρω σας, μὲ τὰ διάφορα χωριά του. Ὅσα σπίτια παρατηρήσετε νὰ εἶναι σκεπασμένα μὲ κεραμίδια, καθ' ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀπὸ ἕναν Κυθήριον μετανάστην νοσταλγὸν τῆς πατρίδος του, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ εἰργάσθη σκληρότατα στὴν ξενητιά, ἔφερε ἐδῶ στὸ νησὶ τὸ προϊὸν τοῦ τιμίου ἱδρώτος του καὶ τὸ μετέβαλε εἰς πέτρες καὶ εἰς κεραμίδια διὰ νὰ ζήσῃ πλέον ἀνθρωπινὰ καὶ ἄμα πεθάνῃ νὰ ταφῇ εἰς τὸ μνῆμα τοῦ πατέρα του. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀποδημίας του, κάθε μετανάστης, ἔστειλε πολλὰ χρήματα στὸν πατέρα του. Μὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο διὰ νὰ παίζῃ πρέφα ὁ πατέρας εἰς τὸ καφενεῖο, εἶναι σταγὼν ἐν τῷ ὠκεανῷ. Τὰ χρήματα ἐστέλλοντο, κ. Κόκσμα, διὰ νὰ ἀγοράζῃ ὁ πατέρας κτήματα, νὰ ἀγοράζῃ ληόφυτα, ἀμπέλια, σπιτότοπους τοῦ γυιοῦ του, ὥστε ὅταν ἐκεῖνος θὰ γύριζε στὴν πατρίδα νὰ ἔχῃ κτηματικὴ περιουσία νὰ ἐργασθῇ.

Ἐπειδή, σεβαστέ μου φίλε, εἰς τὸ ἄρθρον σᾶς γράφετε ὅτι εἰς τὸ Λειβάδι καὶ στὰ Κοντολιάνικα καὶ εἰς ἄλλα χωριά, εὑρήκατε ἀνθρώπους ἐργατικούς, σᾶς ἀναφέρω μερικά, σχετικῶς πρόσφατα περιστατικά, ἀπὸ τὰ χωριὰ αὐτά, διὰ νὰ σᾶς εἶναι εὔκολον νὰ ἐξακριβώσετε τὸ βάσιμον τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν μου περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐμβασμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰς τὸ Λειβάδι οἱ ἀδελφοὶ Μανώλης καὶ Ἰωάννης Λεωνίδα Λευθέρη μὲ χρήματα ποὺ ἐκέρδισαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἠγόρασαν τὰς κτηματικὰς των περιουσίας ἀπὸ τοὺς πρώην κατόχους των Λεβούνην καὶ Ραπτάκην. Ὁμοίως μὲ Ἀμερικανικὰ χρήματα ἠγόρασε ὁ Ἐμμανουὴλ Φατσέας ἢ Μαρούλης τὴν περιουσία του στὸ Λειβάδι. Ὁμοίως ὁ Ἰωάννης Π. Τραβασάρος τὴν περιουσία του εἰς τὰ Κοντολιάνικα. Ὁμοίως ὁ Παῦλος Φατσέας τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ Μανιτοχῶρι ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν Στάη. Ὁμοίως ὁ Νικόλαος Ζερβὸς τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ χωρίον Μυλοπόταμον. Τοιαῦτα παραδείγματα, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁποίων σᾶς εἶναι εὐκολώτατον νὰ ἐλέγξητε, θὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω εἰς χιλιάδας. Φανταισθῆτε λοιπὸν πόσαι χιλιάδες δολλάρια καὶ λίρες ἐστάλησαν ἀπὸ τοὺς μετανάστας μας, διὰ νὰ ἐπενδυθοῦν εἰς ἀκινήτους περιουσίας εἰς τὸ νησί, καὶ ὄχι διὰ νὰ χαρτοπαίζουν ἢ νὰ μπεκρολογοῦν οἱ πατέρες. Τί ἄλλο μαρτυρεῖ τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς καὶ ἐπενδύσεως κεφαλαίων, παρὰ τὴν βαθειαν πίστιν μεταναστῶν καὶ γονέων ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς νήσου καὶ ἀπεριόριστον ἀγάπην πρὸς τὴν γῆν τῶν πατέρων μας;

* * *

Εἴμεθα εὐτυχεῖς, σεβαστέ μου φίλε κ. Κόκσμα, ποὺ ὁμιλοῦμεν εἰς χριστιανόν, ἀδιάφορον εἰς ποῖον δόγμα ὁμολογεῖτε. Αἱ δέκα ἐντολαὶ εἶναι ἀσφαλῶς σεβασταὶ εἰς ὅλους τοὺς χριστιανοὺς καὶ εἰς ὅλα τὰ δόγματα. Λέγει μία ἐξ αὐτῶν. «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου». Ἄραγε μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, δὲν περιέχεται καὶ ἡ ἔννοια τῆς βοηθείας; Τί εἴδους τιμὴν θὰ ἀποδώσῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου, ὅταν ὑποφέρουν, ὅταν στεροῦνται καὶ ἐνῶ δύνασαι δὲν τοὺς βοηθεῖς; Αὐτὸ γίνεται ἐν τῇ πραγματικότητι μὲ τοὺς Κυθηρίους μετανάστας. Ὄντες οὗτοι ἀληθινοὶ χριστιανοί, καὶ ἐχόμενοι στέρρως τῶν πατρίων παραδόσεων, ὅπου ἡ ἔννοια τῆς οἰκογενείας εἶναι ἱερὰ καὶ ἡ τύχη τῶν μελῶν της κοινή, οἱ μετανάσται στέλλουν βοηθήματα εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ εἰς τὰ ἀδέλφια των, βοηθήματα ὄχι διὰ νὰ χαρτοπαίζουν εἰς τὰ καφενεῖα, ἀλλὰ διὰ νὰ συμπληρώνουν τὸ πενιχρὸν εἰσόδημα τὸ ὁποῖον ἀποφέρει εἰς αὐτοὺς ἡ ἐργασία των εἰς τὸ νησὶ ἢ νὰ θεραπεύουν ἐκτάκτους ἀνάγκας. Ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, ἐλάχισται ὅμως, ὡς αὐτὴ ποὺ περιγράφετε, καὶ ὅπου ὁ τεμπέλης πατὴρ διαρκῶς ζητεῖ χρήματα ἀπὸ τὸ παιδί του τὸ ξενητεμένο. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνούμεθα ἐξ ὁλοκλήρου. Μὰ εἰς ἕνα δάσος θὰ ὑπάρξουν πάντοτε καὶ κλάδοι ξηροί. Ἐξ αὐτοῦ δὲν θὰ εἶναι ἀκριβὲς ἂν ἰσχυρισθῶμεν ὅτι τὸ δάσος ἐξηράνθη ἐξ ὁλοκλήρου. Οἱ ἐλάχιστοι κλάδοι ἁπλῶς ἐξηράνθησαν.

* * *

Αὐτὰ συνέβαινον, κ. Κόκσμα, ἕως τὸ ἔτος 1940. Ἔκτοτε τὰ πράγματα ἀνετράπησαν ἀπὸ παράγοντας οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντας μὲ τοὺς Κυθηρίους ἢ τὸν Κυθηραϊκὸν προγραμματισμόν, διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ μας.

Ἀπὸ τὸ 1944 ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἀνασυνεδέθη μὲ τὰς ἐλευθέρας χώρας καὶ τὰ Κύθηρα μὲ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παροικίας των, μέχρι τοῦ 1953, ὅτε ἡ κυβέρνησις Παπάγου — Μαρκεζίνη προέβη εἰς τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ νομίσματος, συνέβαινεν τὸ ἑξῆς καταπληκτικόν. Ἡ ἰσοτιμία τοῦ συναλλάγματος εἶχεν καθορισθῆ ἀπὸ διεθνοῦς ὀλκῆς κατεργαρέους εἰς τοιαῦτα ἐπίπεδα, ὥστε ὅσα δήποτε χρήματα καὶ ἂν ἐστέλλοντο ἀπὸ τοὺς μετανάστας διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς των νὰ ἐξανεμίζονται χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν ἀγοραστικὴν ἀξίαν. Τοῦτο, εἰς τὰ Κύθηρα, ὅπου κάθε οἰκογένεια εἶχεν ἕναν τουλάχιστον μετανάστην, προεκάλεσεν κακὸν ἀνυπολογίστου ἐκτάσεως, διὰ τὰς ἑξῆς δύο συνεπείας του.

1) Ἠμπόδισε τὴν παλινόστησιν ἡ ὁποία παρετηρεῖτο πρὸ τοῦ πολέμου. Διότι ποῖος διαθέτων τὸν κοινὸν νοῦν θὰ ἀπετόλμα νὰ φέρῃ ἐδῶ τὴν περιουσία του νὰ τὴν καρπωθοῦν οἱ κατεργαρέοι καὶ αὐτὸς νὰ ξαναγίνῃ πένης, ὅπως ἔφυγε; Ἀσφαλῶς κανείς.

2) Πλείστοι ἐκ τῶν μεταναστῶν, μετεκάλεσαν πλησιον των τοὺς ἰδικούς των, εἴτε διότι διεκαίοντο ἀπὸ τὸν πόθον νὰ τοὺς ἐπανίδουν, εἴτε διότι μὲ τὰς ἐξευτελιστικὰς τιμας τοῦ συναλλάγματος ἦτο ἀδύνατον νὰ τοὺς βοηθησουν νὰ ἀναλάβουν ἀπο τὰ δεινὰ καὶ τὰς στερήσεις ἕνεκα τοῦ πολέμου, μὲ τας οἰκονομικὰς δυνατοτητας τὰς ὁποίας εἶχον. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν συνεπικουρούντων καὶ πολλῶν ἄλλων παραγόντων, ἐξεδηλώθη τὸ ἔντονον μεταναστευτικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον διετάραξεν τὴν δημογραφικὴ ἰσορροπίαν της νησου καὶ ἔρριψεν τον πληθυσμόν, τόσον ἀριθμητικῶς, ὅσον καὶ ποιοτικώς, ἀφοῦ οἱ νεώτεροι καὶ ἱκανώτεροι ἀπεδήμησαν. Ἀριθμητικῶς ὁ πληθυσμὸς περιωρίσθη εἰς 6.000 ἀτόμων καὶ ποιοτικως ἀπεμειναν οἱ μάλλον ὑπερήλικες καὶ οἱ κουρασμένοι. Μὲ αὐτοὺς τοὺς ὑπερήλικας καὶ τοὺς κουρασμένους, μὲ αὐτοὺς θὰ πρέπει νὰ ἀγωνισθῶμεν σήμερον. Αὐτὸ νὰ τὸ ἔχετε κατὰ νοῦν εἰς τὰς προσπαθείας σας.

* * *

Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμων, ἀπέχει τῆς ἀληθειας ὁ ἰσχυρισμος ὅτι το ὑμνασιον συντελεῖ εἰς τὴν μεταναστευσιν. Μακαρι νὰ ἦτο ἔτσι. Μακαρι νὰ μετηνάστευον οἱ ἀποφοιτοι τοῦ Γυμνασιου. Διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων δεν ἐγγίζει τοὺς 15—20 νέους ἐτησιως. Ἐαν ἐκεῖ ἦτο περιωρισμένη ἡ ἀποδημία ἐκ τῆς νήσου, ποῖος θὰ εἶχε νὰ στενοχωρηθῆ; Μὴ πλανᾶσθε, ἀγαπητέ μου κ. Κόκσμα, καὶ μὴ δίδετε σημασίαν εἰς τοὺς συκοφάντας τοῦ Γυμνασιου. Διότι, σᾶς πληροφορῶ, ὑπάρχουν ὀλίγοι παράγοντες εἰς το νησί, οἱ ὁποῖοι εἶναι κενοὶ ἀπὸ ἀνθρωπιστικὰ συναισθήματα κατάφορτοι δὲ κακότητος καὶ φιλαυτίας. Ἐπειδὴ λοιπὸν συνέβη αὐτσί, νὰ γεννηθοῦν ἀπὸ γονεῖς εὐπόρους, κατώρθωσαν καὶ ἔλαβον εἰς τὸν καιρόν των διπλώματα πανεπιστημιακά, ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὸ νησὶ παριστάνουν τὸν κάτι. Ὁ κόσμος ἐντυπωσιάζεται ἀπὸ τοὺς τιτλους. Καὶ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐγένοντο αὐτοὶ διπλωματοῦχοι ὁ κόσμος ἦτο περισσοτερον ἐπιδεκτικὸς εἰς τὸ νὰ ἐντυπωσιάζεται. Προκειμένου λοιπὸν ὁ μέγας εὐεργέτης τῶν Κυθήρων ἀείμνηστος πολιτικὸς Σπυρος Στάης νὰ ἱδρύσῃ το Γυμνάσιον διὰ νὰ μορφωθοῦν καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ, ἐκίνησαν οἱ μισάνθρωποι αὐτοὶ πάντα λίθον ἐναντίον τῆς ἱδρύσεως καὶ ἀποτυχόντες εἰς τὴν προσπάθειάν των παραμένουν ἔκτοτε ἐχθροὶ τοῦ Γυμνασίου, ἐχθροὶ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ διὰ νὰ βαυκαλίζωνται καὶ νὰ καμαρώνουν ὅτι αὐτοὶ μόνον εἶναι οἱ μορφωμένοι τῆς νήσου! Αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Γυμνασίου, οἱ ἀδίστακτοι τυφλωμένοι ὅπως εἶναι ἀπὸ τὸ χρονιον μῖσος των, εἶναι πρόθυμοι νὰ τοῦ καταλογίσουν ἐνοχήν, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν μετανάστευσιν.

Τὸ ὅτι τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου εἶναι περιττὸν βάρος εἰς τὴν τσέπην τῶν μεταναστῶν, οὔτε αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ γυμνασιακὴ μόρφωσις παντοῦ ὠφελεῖ καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ ἀκριβὲς ἀκόμη εἶναι ὅτι ἂν ἡ χώρα μας καὶ τὸ νησί μας πάσχουν περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἀνεμένετο, εἶναι διότι ἡ μόρφωσίς μας ὡς λαοῦ δὲν εἶναι ἱκανοποιητική. Ἐξ αὐτοῦ πηγάζει καὶ ἡ κακίστη νοοτροπία νὰ φρονοῦν πολλοί, ὅτι ἄπαξ καὶ ἐτελείωσεν τὸ Γυμνάσιον οὐδεν πρεπει νὰ ἐργασθοῦν χειρωνακτικως διὰ νὰ ὀημιουργησουν σταδιοδρομιαν καὶ νὰ ζησουν. Αὐτὴ αὐτὴ ἡ νοοτροπια μαρτυρεῖ ἐλλειψιν μορφωσεως. Αὐτὴν ὅμως την νοοτροπιαν την λησμονουν ὁλοι αὐτοματως ευθὺς ὡς ευρεθουν εις το ἐξωτερικόν. «Μα τί ἄλλο ἠμποροῦν νὰ κάμουν» ὡς ὀρθοιατα γραφετε. Καὶ δι' αὐτο ἐργαζομενοι προοδευουν περισσοτερον ἀπὸ τους ὀλιγωτερον μορφωμένους διότι καὶ τὴν γλῶσσαν ἐκμανθάνουν καλυτερα καὶ ἐν γένει προσαρμοζονται εὐκολωτερα με τὰς νέας συνθηκας ζωῆς.

Ἄλλη σοβαρὰ αἰτία συνεχίσεως τῆς μεταναστεύσεως εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Ἀγροτικοῦ κοσμου, ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τοῦ γήρατος. Ζῶμεν εἰς τὸ 1960 καὶ ὁ καθένας προσπαθεῖ νὰ ζήσῃ σὰν ἄνθρωπος χωρὶς νὰ πνίγεται ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς αὔριον. Ζητεῖ κάποιαν ἐγγυησιν ἀπὸ τὴν πολιτείαν διὰ τὴν τύχην του. Ὅταν ὁ προστάτης τῆς οἰκογενείας γηρᾶσῃ, εἶναι ἀνεκτὸν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, νὰ ἀπομείνῃ εἰς τὸ ἔλεος τῆς μοίρας; Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξέρχεται φυσικὰ ἀπὸ τὰ ὅρια καὶ τὰς δυνατότητας τῆς Κυθηραϊκῆς δραστηριότητος ὀσηδήποτε καὶ ἂν εἶναι καὶ ἀνάγεται εἰς τὰς κυβερνητικὰς φροντίδας. Ὅμως, ἐφ' ὅσον ὁ παράγων αὐτὸς θὰ ἀγνοῆται ἀπὸ τοὺς κρατοῦντας, ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία, φυσικὰ δὲ καὶ τὰ Κύθηρα, διαρκῶς θὰ ἐρημοῦνται ἀπὸ τὸν πληθυσμόν των, οἱ δὲ ἀγνοοῦντες αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, κτίζουν ἐπὶ τῆς ἄμμου. Ὁμοίως σοβαρὰ αἰτία ἀπογοητεύσεως τῶν Κυθηρίων γεωργῶν —εἰς πλεῖστας ἐπαρχίας ὑπάρχει τὸ ἴδιον πρόβλημα— καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ρροπὴ αὐτῶν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐμποδίζουν τὰ παιδιά των ἀπὸ τὴν ἀποδημίαν, εἶναι τὸ ἀπιστεύτως χαμηλὸν εἰσόδημα τὸ ὁποῖον ὀφειλεται εἰς τοὺς ἀκολούθους παράγοντας. Εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, καὶ τὸν κατακερματισμὸν αὐτοῦ εἰς μικρὰς λωρίδας γῆς διασκορπισμένας εἰς σημεῖα ἀπέχοντα ἀλλήλων ὥστε, συντελοῦντος καὶ τοῦ ἀνωμάλου ἐδάφους νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ μηχανικῆς καλλιεργείας καὶ εἰς τὰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἔναντι τοῦ πραγματικοῦ των κόστους. Χρειάζεται ἀναδασμὸς τῆς γῆς καὶ στροφὴ τῶν κατοίκων εἰς ἀποδοτικὰς καλλιεργείας. Ὅμως ἡ λύσις τῶν συναφῶν προβλημάτων ἐξέρχεται ἀπὸ τὰς δυνατότητας τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ.

* * *

Κύριε Κόκσμα, ἐγράψαμεν τὰς ἀνωτέρω γραμμὰς διότι αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς βοηθήσωμεν εἰς τὸ θεάρεστον ἔργον σας, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ ἀποδώσῃ πρέπει νὰ θεμελιωθῆ εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν συνθηκῶν τῆς νήσου. Αὐτὰ τὰ ὁποῖα σκοπεύετε νὰ ἐπιδιώξετε ὥστε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ γίνουν εἰς τὸ νησί, ἡ ἐκτεταμένη δηλαδὴ δενδροφύτευσις καὶ ἡ κατασκευὴ φραγμάτων διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ νῆσος ἄφθονο νερό, εἶναι ἔργα ποὺ θὰ συντελέσουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως, ἔργα ποὺ θὰ καταστήσουν καὶ πάλιν κατοικήσιμα τὰ Κύθηρα. Βάλετε εἰς τὸ πρόγραμμά σας, ἂν ἔχετε τὴν εὐχέρειαν καὶ τὸν ἀναδασμὸν τῆς Κυθηραϊκῆς γῆς. Καὶ προχωρήσετε. Οἱ καλοὶ Κυθήριοι ὅλου τοῦ κόσμου θὰ σᾶς ἀκολουθήσουν καὶ θὰ συνεργασθοῦν, ὡς ὀφείλ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΧΕΠΑ ΕΙΣ ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΝΟΜΟΜΑΘΗ Φ. ΣΚΟΛΙΝΟΝ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ, Ἀμερικῆς, Αὔγουστος, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ πρῶτον δεκαήμερον Αὐγούστου, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μητρός του, ἐκλεκτῆς κυρίας Βιολας Χαρ. Σκολινοῦ, ὁ εἰς Τόκιο τῆς Ἰαπωνίας ἐγκατεστημένος διακεκριμένος συμπατριώτης μας νομομαθὴς κ. Φανούριος Σκολινός, τέως Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης καὶ ἤδη δικηγόρος εἰς Τόκιο μὲ διεθνῆ δράσιν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεώς του εἰς Καλιφόρνιαν, ὅπου ἔχει γεννηθῆ, ἡ μεγάλη Ἑλληνο-Ἀμερικανικὴ Ὀργάνωσις τῆς περιφερείας Λὸς Ἀντζελες, ΑΧΕΠΑ, παρέθεσεν πρὸς τιμήν αὐτοῦ ἐπίσημον δεῖπνον, δοθὲν εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ πασίγνωστον κέντρον «Κάστρο τοῦ Μπαρλανεὺς», εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πολυάριθμοι ὁμογενεῖς ἐκ τῆς καλυτέρας κοινωνίας τῆς πόλεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀρκετοὶ Κυθηραῖοι ὡς ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας κ. Ἀντώνιος Ἀρώνης, ὁ εἰς Καλιφόρνιαν παρεπιδημῶν διακεκριμένος δικηγόρος κ. Νικόλαος Γ. Φατσέας, ὁ θεῖος τοῦ κ. Φατσέα κ. Ἱερώνυμος Π. Κασιμάτης, καὶ ἄλλοι. Ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῆς περιφερείας παρέστησαν ὁ περιφερειακὸς κυβερνήτης τῆς Ἀχέπα κ. Φραγκ. Ρόδης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ δικηγόρος κ. Βασίλειος Λάμπρος, ὁ δικηγόρος κ. Τζαίημ Σάτ μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, ὁ δικηγόρος κ. Γεώργιος Γεωργίου, ὁ δημοσιογραφος κ. Τὸμ Φίλος, ὁ πλωτάρχης τοῦ Ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ κ. Πετροφάνης, ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας κ. Ἰωάννης Ζήρας μετὰ τῆς κυρίας του, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συγκρατήσωμεν.

Τὸ ἐπίσημον δεῖπνον ἐδόθη τὴν 9ην Αὐγούστου. Ὁ τιμώμενος διακεκριμένος ἐπιστήμων, προσῆλθεν μετὰ τῆς εὐτυχοῦς μητρός του κ. Βιόλας Σκολινοῦ, ἠτις καὶ ἰδιαιτέρως ἐτιμήθη καὶ παντοιοτρόπως ἐπηνέθη ἀπὸ τοὺς γλαφυροὺς ὁμιλητὰς διὰ τὴν ἐν γένει πατριωτικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν δράσιν της, ἀξιωθεῖσα χάρις καὶ εἰς τὰς ἰδικάς της ἀρετὰς καὶ κόπους, νὰ ἀναδείξῃ υἱόν ὅστις τιμᾷ παγκοσμίως τὴν Ἑλληνικὴν του καταγωγήν.

Τὸν κ. Φανούριον Σκολινόν, προσεφώνησεν πρῶτος ὁ περιφερειακὸς Κυβερνήτης τῆς Ἀχέπα κ. Φραγκ. Ρόδης σκιαγραφήσας μὲ ἀδρὰς ἐκφράσεις τὴν φωτεινὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ὑπέροχον δρᾶσιν τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος, ὅστις τόσον τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἀκολούθως ὡμίλησεν καταλλήλως ὁ δημοσιογράφος καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς πόλεως κ. Τὸμ Φίλος, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ γνωστὸς παράγων τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ Λὸς Ἀντζελες κ. Ἰωάννης Δάκης, ἐξάραντες τὴν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς κατακτήσεις τοῦ κ. Σκολινοῦ, καὶ διαδηλώσαντες τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς παροικίας τῆς γενετείρας του.

Ὁ κ. Φανούριος Σκολινός, ἀπαντῶν εἰς τοὺς προλαλήσαντας καὶ ἐκφραζων τας εὐχαριστίας του προς την Ἑλληνικην κοινωνίαν καὶ τὴν Ὀργανωσιν ΑΧΕΠΑ διὰ τὴν συγκινητικὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν του ἐπεφύλαξαν, ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀγάπην προς τὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τῆς ὁποίας το ὄνομα φέρει πάντοτε μὲ ἐγκαυχησιν καὶ ὑπερηφανειαν εἰς τὴν μακρυνὴν χώραν τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, ἐνδιατριψας δι' ἄρκετὸν μὲ τὴν δρᾶσιν του ἐν Ἰαπωνία Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρὸ παντὸς μὲ το λαμπρὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἰαπωνίας ἡ ὁποία ἀριθμεῖ πολλὰς χιλιάδας πιστῶν. Τέλος ἐτόνισεν ὁ κ. Σκολινός, ὅτι τὸ σπίτι του εἰς Τόκιο εἶναι πάντοτε ἀνοικτὸ διὰ κάθε Ἕλληνα ὅστις διὰ οἱονδήποτε λογον θὰ ἔφθανε εἰς Ἰαπωνίαν καὶ δοκιμάζει μεγίστην χαρὰν ὁσάκις τοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ φιλοξενῆ Ἕλληνας.

Τὸ δεῖπνον καθ' ὅλα ἄριστα ὀργανωμένον καὶ πλουσιώτατον διεξήχθη εἰς ἀτμοσφαῖραν πατριωτικῆς ἀναπάσεως καὶ παρετάθη μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν, πάντες δὲ οἱ μετασχόντες εἰς αὐτὸ ἀπεκόμισαν συγκινητικὰς ἀναμνήσεις.

ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΣΥΔΝΕΥ ΚΑΙ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

ΣΥΔΝΕ·Υ· Αὐστραλίας, Αὔγουστος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Μὲ μεγάλην λαμπρότητα καὶ ὁμαδικὴν συμμετοχὴν συμπατριωτῶν ἐπανηγυρίσθη εἰς την πόλιν μας ἡ κατιερωμένη ἑορτὴ τῆς πολιούχου Κυθήρων Ἁγίας Ἐλέσης, τῆς ὁποίας ἡ μνημη τιμᾶται τὴν Ἰην Αὐγούστου. Την ἑορτὴν ὠργάνωσεν, ὅπως πάντοτε, ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Σύδνεϋ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ὁποίας δὲν ἐφείσθη οὐδενὸς κόπου, διὰ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τόσον τοῦ θρησκευτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ κοινωνικοῦ μέρους τῆς ἑορτῆς ἡ ὁποία διεξηχθη τὴν Κυριακὴν 7ην Αὐγούστου. Τὸ θρησκευτικον μερος περιελάμβανεν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ μνημόσυνον ὑπερ ἀναπαύσεως των ψυχῶν παντων των εις Αὐστραλίαν ἀποδιωσάντων Κυθηρίων. Κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιωτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας κ.κ. Ἰεζεκιηλ καὶ παρέστησαν πολυαριθμοι συμπατριῶται καὶ ἄλλοι ομογενεῖς ἀπὸ τὴν πόλιν Σύδνεϋ καὶ ἀπὸ ἄλλας πόλεις καὶ πολιτείας, ἐλθοντες χάριν τῆς ἑορτῆς.

Ἡ κοσμικὴ ἑορτὴ περιελάμβανεν πλουσιώτατον συμπόσιον εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὑπερ τὰ τριακόσια μέλη τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὸ ὁποιον, προσκληθέντες, ἐτίμησαν διὰ τῆς συμμετοχῆς των ὁ Σεβασμιωτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Ἰεζεκιηλ, ὁ Θεοφιλεστατος Ἐπίσκοπος κ.κ. Διονυσιος, ὁ Γενικος Ἱεροξενος τῆς Ἑλλαδος κ. Ζαφειριου μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυριας του, ὁ γενικὸς Γραμματευς τοῦ Προξενειου κ. Ἄγγελος Γκούμας μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του, οἱ αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς Ἰωάννης Εὐαγγελινίδης καὶ Γεώργιος Κατερης, πολλοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἐπιστήμονες της πολεως καὶ ἄλλαι προσωπικότητες.

Ὁμοίως παρέστησαν προσκλήσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐξ Ἀμερικῆς δεσποινίς Ἄννα Δ. Ψάλτη ἢ Καπονα, Ἀναστασιος Κάπονας καὶ Εὐριδιάδης Κάπονας, ἀπαντες ἐκ Καλιφορνίας καὶ στενοὶ συγγενεῖς των ἐν Παραμάττα ἐγκρίτων συμπατριωτῶν μας Ἰωάννου καὶ Εὐριδίκης Ψάλτη ἐκ τοῦ χωρίου Μητάτα.

Τὸ συμπόσιον ἐδόθη εἰς τὴν εὐρύχωρον καὶ πολυτελεστάτην αἴθουσαν δεξιώσεων τοῦ μεγάρου τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης, μὲ συμποσιάρχην τον δραστηριον καὶ ἱκανώτατον πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος κ. Παναγιώτην Ἐμμ. Ἀρώνην.

Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, τὸ γεῦμα, πλουσιώτατον καθ' ὅλα, ἠρχισεν τὴν 8ην δραδυνὴν ὥραν. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὡς γινεται πάντοτε, ὁ πρόεδρος καὶ συμποσιάρχης κ. Παναγιώτης Ἀρώνης ὁι ἐμπνευσμενης ὁμιλίας του, ἀνέπτυξεν τοὺς σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος καὶ την σημασιαν τοῦ καθιερωμένου ἐτησιου συμποσίου προς ἐπιδιωξιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἰναι καθαρῶς ἐθνικοὶ καὶ πατριωτικοὶ ἀποβλεποντες σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς την δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν δεσμων ἀλληλεγγύης μεταξὺ των ἐν Αὐστραλία Κυθηρίων, προς ὄφελος αὐτων των ἰδιων καὶ προς το καλον τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας. Συνεχίζων ὁ κ. Ἀρώνης ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας, τὸν γενικὸν Πρόξενον κ. Ζαφειρίου, τὸν γραμματέα τοῦ Προξενείου κ. Γκούμαν καὶ λοιπὸς προσωπικότητας, διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὴν κυθηραϊκὴν ἑορτήν, καὶ καταλήγων ηὐχήθη ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου καὶ εὐοδώσεως τῶν ὡραίων σκοπῶν τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος. Τέλος ὁ πρόεδρος κ. Παναγιώτης Ἀρώνης παρουσίασε καταλλήλως καὶ ἐξῆρε διὰ θερμῶν ἐκφράσεων τὴν προσωπικότητα τῶν ἐκ Καλιφορνίας ἐπισκεπτῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς δεσποινίδος Ἄννας Δημητρίου Ψάλτη τῆς ὁποίας ἡ προοδευτικὴ δράσις εἶναι πράγματι μεγάλη, καὶ ηὐχήθη πρὸς αὐτοὺς τὸ καλῶς ἦλθον εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἡ ὁποία φιλοξενεῖ χιλιάδας συμπατριωτῶν των Κυθηρίων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σύδνεϋ Αὐστραλίας. εἰς τὰς Ἱκανότητας καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ λαμπρὰ δράσις αὐτῆς Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ διακρίνονται οἱ κ.κ. Εὐάγγελος Μουλιός Γεώργιος Καλλίγερος, Ἰωάννης Τζάννες, Διονύσιος Ἀρώνης γεν. γραμμ. Παναγιώτης Ἐμμ. Ἀρώνης πρόεδρος, Σπύρος Βλαντῆς ἀντιπρόεδρος, Ἰωάννης Ψάλτης ταμίας, Δημήτριος Μαυρομάτης γραμματεὺς Παναγιώτης Σάμιος καὶ Ἀνδρέας Ποινέ αι. Εἰς τὸ μέσον φέρων τὴν στολὴν τοῦ τσολιᾶ εἶναι ὁ κ. Δημήτριος Ψάλτης.

Μετὰ τὸν πρόεδρον κ. Ἀρώνην, ὡμίλησε μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν γλαφυρότητα καὶ τὸν ἰδιαζόντως πατρικὸν του τόνον, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Ἰεζεκιήλ, διαδηλώσας τὴν εὐχαρίστησίν του, διότι παρευρέθη εἰς μίαν τοιαύτην πατριωτικὴν ἑορτήν, ἐξέφρασεν τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον τοῦ ὁποίου τὸν ἀγνὸν ἐθνικὸν καὶ πατριωτικὸν παλμὸν καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καθημερινῶς διαπιστώνει καὶ ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον παραμονήν του εἰς Ἀμερικὴν ἐγνώριζε, εὐχηθεὶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων καὶ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν τῆς ἑορταζούσης Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σύδνεϋ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνεν πατρικὰς παραινέσεις καὶ συμβουλὰς πρὸς τὴν νέαν γενεάν, ἵνα συνεχίσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὸν Ἐπίσκοπον, τὸν γενικὸν Πρόξενον κ. Ζαφειρίου, τὸν γραμματέα τοῦ Προξενείου κ. Γκούμαν καὶ λοιπὸς προσωπικότητας, διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὴν κυθηραϊκὴν ἑορτήν, καὶ καταλήγων ηὐχήθη ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου καὶ εὐοδώσεως τῶν ὡραίων σκοπῶν τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος. Τέλος ὁ πρόεδρος κ. Παναγιώτης Ἀρώνης παρουσίασε καταλλήλως καὶ ἐξῆρε διὰ θερμῶν ἐκφράσεων τὴν προσωπικότητα τῶν ἐκ Καλιφορνίας ἐπισκεπτῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς δεσποινίδος Ἄννας Δημητρίου Ψάλτη τῆς ὁποίας ἡ προοδευτικὴ δράσις εἶναι πράγματι μεγάλη. καὶ ηὐχήθη πρὸς αὐτοὺς τὸ καλῶς ἦλθον εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἡ ὁποία φιλοξενεῖ χιλιάδας συμπατριωτῶν των Κυθηρίων.

Μετὰ τὸν πρόεδρον κ. Ἀρώνην, ὡμίλησε μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν γλαφυρότητα καὶ τὸν ἰδιαζόντως πατρικὸν του τόνον, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Ἰεζεκιήλ, διαδηλώσας τὴν εὐχαρίστησίν του, διότι παρευρέθη εἰς μίαν τοιαύτην πατριωτικὴν ἑορτήν, ἐξέφρασεν τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον τοῦ ὁποίου τὸν ἀγνὸν ἐθνικὸν καὶ πατριωτικὸν παλμὸν καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καθημερινῶς διαπιστώνει καὶ ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον παραμονήν του εἰς Ἀμερικὴν ἐγνώριζε, εὐχηθεὶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων καὶ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν τῆς ἑορταζούσης Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σύδνεϋ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνεν πατρικὰς παραινέσεις καὶ συμβουλὰς πρὸς τὴν νέαν γενεάν, ἵνα συνεχίσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν ἀνωτέρω δηλώσεως τοῦ κ. Σκολινοῦ, καὶ διαδηλώσαντες τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς παροικίας τῆς γενετείρας του.

Ὁ κ. Φανούριος Σκολινός, ἀπαντῶν εἰς τοὺς προλαλήσαντας καὶ ἐκφραζων τας εὐχαριστίας του προς την Ἑλληνικην κοινωνίαν καὶ τὴν Ὀργανωσιν ΑΧΕΠΑ διὰ τὴν συγκινητικὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν του ἐπεφύλαξαν, ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀγάπην προς τὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τῆς ὁποίας το ὄνομα φέρει πάντοτε μὲ ἐγκαυχησιν καὶ ὑπερηφανειαν εἰς τὴν μακρυνὴν χώραν τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, ἐνδιατριψας δι' ἄρκετὸν μὲ τὴν δρᾶσιν του ἐν Ἰαπωνία Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρὸ παντὸς μὲ το λαμπρὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἰαπωνίας ἡ ὁποία ἀριθμεῖ πολλὰς χιλιάδας πιστῶν. Τέλος ἐτόνισεν ὁ κ. Σκολινός, ὅτι τὸ σπίτι του εἰς Τόκιο εἶναι πάντοτε ἀνοικτὸ διὰ κάθε Ἕλληνα ὅστις διὰ οἱονδήποτε λογον θὰ ἔφθανε εἰς Ἰαπωνίαν καὶ δοκιμάζει μεγίστην χαρὰν ὁσάκις τοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ φιλοξενῆ Ἕλληνας.

Τὸ δεῖπνον καθ' ὅλα ἄριστα ὀργανωμένον καὶ πλουσιώτατον διεξήχθη εἰς ἀτμοσφαῖραν πατριωτικῆς ἀναπάσεως καὶ παρετάθη μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν, πάντες δὲ οἱ μετασχόντες εἰς αὐτὸ ἀπεκόμισαν συγκινητικὰς ἀναμνήσεις.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος Ἁγίου Θεοδώρου, μᾶς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὸν ἀκόλουθον ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἁγίας Κάρας, διὰ τὴν χρῆσιν 1959—1960.

Τὰ γενικὰ ἔσοδα ἐκ τῆς λιτανεύσεως ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 12.983 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 12 042. Ὑπόλοιπον ἀπέμεινεν ποσὸν 939 δραχμῶν. Λεπτομερέστερον ὁ ἀπολογισμὸς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α' Ἔσοδα ἀπὸ εἰσφορὰς εἰς χρῆμα ἢ εἰς ἔλαιον κατὰ χωρὶς ἢ κοινότητας: Κοινότης Λογοθετιανίκων δραχμαὶ 365 καὶ 14 ὀκάδες ἐλαίου. Ποταμὸς καὶ Ἁγία Ἀναστασία δραχμαὶ 200 καὶ 2,5 ὀκάδες ἐλαίου. Ἁγία Πελαγία δραχμαὶ 200 καὶ 11, 5 ὀκάδες ἐλαίου. Μελιτιάνικα καὶ Τριφυλλιάνικα δραχμαὶ 75. Δέσποινα δραχμαὶ 130 καὶ 6 ὀκάδες ἐλαίου. Ἀρωνιάδικα δρ. χμαὶ 90 καὶ 3 ὀκάδες ἐλαίου. Καραβᾶς δραχμαὶ 432 καὶ 35 ὀκάδας ἐλαίου. Ἀρωνιάδικα δρ. 110 καὶ 14 ὀκάδες ἐλαίου. Ἀλοϊζιάνικα δραχμαὶ 200 καὶ 13 ὀκάδες ἐλαίου. Φριλιγκιάνικα δραχμαὶ 150 καὶ 15 ὀκάδες ἐλαίου. Καστρισιάνικα δραχμαὶ 125 καὶ 13 ὀκάδες ἐλαίου. Μητάτα δραχμαὶ 173 καὶ 22 ὀκάδες ἐλαίου, Βιαράδικα δραχμαὶ 158 καὶ 28 ὀκάδες ἐλαίου, Φράτσια δραχμαὶ 238 καὶ 27, 5 ὀκάδες ἐλαίου, Ἅγιος Ἠλίας δραχμαὶ 144 καὶ 9,5 ὀκάδες ἐλαίου, Καρβουνάδες δραχμαὶ 190 καὶ 10 ὀκάδες ἐλαίου, Πιτσινιάνικα δραχμαὶ 140 καὶ 23 ὀκάδες ἐλαίου, Κεραμουτὸ δραχμαὶ 124 καὶ 15,5 ὀκάδες ἐλαίου, Κοντολιάνικα δραχμαὶ 105 καὶ 4,5 ὀκάδες ἐλαίου, Φατσάδικα 213 δραχμαὶ καὶ 11 ὀκάδες ἐλαίου, Ἀλεξανδράδες δραχμαὶ 114 καὶ 10 ὀκάδες ἐλαίου, Γουδιάνικα δραχμαὶ 96 καὶ 12,5 ὀκάδες ἐλαίου, Τραβασαριάνικα δραχμαὶ 68 καὶ 8 ὀκάδες ἐλαίου, Ἁγία Εἰρήνη δραχμαὶ 67 καὶ 17 ὀκάδες ἐλαίου, Κάτω Λειβάδι δραχμαὶ 170 καὶ 18 ὀκάδες ἐλαίου, Ἄνω Λειβάδι δραχμαὶ 50 καὶ 9 ὀκάδες ἐλαίου, Χώρα δραχμαὶ 1.644 καὶ 70 ὀκάδες ἐλαίου, Κάλαμος δραχμαὶ 160 καὶ 27, 5 ὀκάδες ἐλαίου, Πούρκο δραχμαὶ 160, Καλησπεριάνικα δρ. 70 καὶ 7 ὀκάδες ἐλαίου. Δρυμώνας δραχμαὶ 200 καὶ 22,5 ὀκάδες ἐλαίου, Καλοκαιρινὲς δραχμαὶ 520 καὶ 30 ὀκάδες ἐλαίου, Μυλοπόταμον καὶ Ἀρέοι δραχμαὶ 357 καὶ 32 ὀκάδες ἐλαίου, Δόκανα δραχμαὶ 90 καὶ 5 ὀκάδες ἐλαίου, Κυπριωτιάνικα δραχμαὶ 222 καὶ 4 ὀκάδες ἐλαίου, Σαμιάδικα Λειβαδίου δραχμαὶ 185. Σύνολον εἰσφορῶν δραχμαὶ 7.735 καὶ ὀκάδες ἐλαίου 550,5. Ἐκ προγενεστέρας λιτανεύσεως ὑπόλοιπον δρ. 483. Ἐξ ἐκποιήσεως 650 ὀκάδων ἐλαίου δραχμαὶ 12.500. Γενικὸν σύνολον ἐσόδων δραχμαὶ 12.983.

Β' Τὰ ἔξοδα διετέθησαν ὡς ἀκολούθως. Πρὸς δημοσίευσιν ἀπολογισμοῦ δραχμαὶ 100. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν φυλλαδίου βιογραφίας τοῦ Ἁγίου δραχμαὶ 300. Διὰ λιπάσματα δραχμαὶ 300. Διὰ τὸ ἄνοιγμα 100 λάκκων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χαρουπιῶν ποὺ δὲν ἐπιασαν, δραχμαὶ 300. Διὰ τὴν ἀγοράν δενδρυλλίων ἐκ τοῦ κτήματος Καραβᾶ δραχμαὶ 100. Διὰ τὴν φύτευσιν αὐτῶν δραχμαὶ 150. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν κτημάτων τοῦ Ἁγίου δραχμαὶ 1.450. Διὰ τὴν ἀγοραν σπορων δραχμαὶ 350. Διὰ τὸ ἄνοιγμα 300 λάκκων πρὸς φύτευσιν καρποφόρων δένδρων (ἐλαιῶν, ἀμυγδαλῶν καὶ χαρουπιᾶς) δραχμαὶ 1.500. Διὰ τὴν ἀγορὰν 80 δενδρυλλίων ἐλαίας ἐκ τοῦ κτήματος Καραβᾶ καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν δραχμαὶ 900. Διὰ τὴν καλλιέργειαν παλαιῶν ἐλαιοφύτων τοῦ Ἁγίου δραχμαὶ 500, διὰ συμπλήρωσιν καὶ ὑποστήλωσιν τοῦ ἰδίου ἐλαιοφύτου δραχμαὶ 300. Διὰ διάφορα σκαλίσματα τῶν δενδρυλλίων 500. Διὰ βελτίωσιν τῶν ἀγρῶν (μάζεμα λίθων, ἐκχέρσωσιν κλπ.) δραχμαὶ 300. Διὰ τὸ πότισμα τῶν δενδρυλλίων δραχμαὶ 2.200. Εἰς ἀλωνιστικὴν μηχανὴν δραχμαὶ 207. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐφημεριου τοῦ ναοῦ αἰδεσιμωτάτου Ν. Παπαδοπούλου δραχμαὶ 2.535.

Σύνολον ἐξόδων δραχμαὶ 12. 042.

Τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος Ἁγίου Θεοδώρου, ἀπαρτίζουν τὰ ἑξῆς ἐκλεκτὰ πρόσωπα. Πρόεδρος εἶναι ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Ἠλίας Χανιώτης, ἐφημέριος Λογοθετιανίκων καὶ μέλη οἱ κ.κ. Παναγιώτης Μαυρομμάτης, Κοσμᾶς Ζαγλανίκης καὶ Χαράλαμπ. Μαυρομμάτης. Πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὀφείλονται θερμοὶ ἐπαινοι διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν των, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἱερον προσκύνημα βελτιώνεται διαρκῶς καὶ ἡ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ ἀξιοποιεῖται παραγωγικῶς, πρὸς ὄφελος τοῦ τόπου.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρυθρὰν Κίναν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ κατάθεσις τοῦ κ. Χέρτερ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας καὶ ὁ προχθεσινὸς περίφημος λόγος τοῦ Ντὲ Γκὼλ τοῦτο ἀποδεικνύουν.

Ἂν αἱ σκέψεις αὗται εἶναι σωσταί, δὲν ἔχει μεγάλην σημασίαν ἡ αἰτία ποὺ ὡδήγησεν εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς Διασκέψεως τῶν Παρισίων. Οὔτε καὶ τὸ ποῖος εὐθύνεται δι' αὐτήν. Τὸ ἀτυχὲς ἐπεισόδιον τῆς καταρρίψεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀεροπλάνου εἰς τὸ Σβερντλόβσκ δὲν θὰ παρεῖχε σπουδαῖα ἐπιχειρήματα εἰς τὸν Χρουστσὼφ ἢ εἰς τὸ σοβιετικὸν China Lobby ἐὰν δὲν ἐπηκολούθουν αἱ δηλώσεις τῶν Ἀμερικανῶν ἐπισήμων. ὅτι αἱ πτήσεις θὰ ἐξακολουθήσουν. Αἱ δηλώσεις αὐταὶ δὲν ὑπῆρξαν ἁπλῶς ἀτυχεῖς. Ὑπῆρξαν κακαὶ εἰς τὴν οὐσίαν των. Ἐκλόνισαν τὴν πίστιν ὄχι τῶν σοβιετικῶν, πρᾶγμα ποὺ θὰ εἶχεν δευτερεύουσαν σημασίαν, ἀλλὰ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου εἰς τὴν ἱκανότητα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐντιμότητα τῶν ἡγετῶν του. Διότι ὁ μὲν μακαρίτης Τζὼν Φόστερ Ντάλλες ἐδικαιοῦτο, χωρὶς νὰ ἐκπλήσσῃ κανένα, νὰ εἶναι σκληρὸς καὶ κυνικὸς ἔναντι τῶν Ρώσων. Προήρχετο ἡ στάσις του ἀπὸ μίαν βαθύτερην πίστιν εἰς ὡρισμένας ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι δι' αὐτὸν εἶχαν τὴν ἀξίαν ἠθικῆς ἐπιταγῆς. Δὲν ἀντέφασκεν εἰς ἑαυτὸν καὶ τοῦ ἀνεγνωρίζετο ἀπὸ φίλους καὶ ἐχθροὺς ἡ ἀπόλυτος ἐντιμότης. Ὁ κυνισμὸς ὅμως —ἐντελῶς ἄσκοπος, διότι ἠμποροῦσε νὰ ἀποφευχθῇ μὲ τὴν σιωπὴν— τῆς διαβεβαιώσεως περὶ συνεχίσεως τῶν πτήσεων εἰς ἣν στιγμὴν εἶχε καταστῇ ἐπίσημος πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἡ ἐπιτυχία τῆς Διασκέψεως τῶν Παρισίων. δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ πληγώσῃ μίαν κοινὴν γνώμην, ὄχι μόνον διατεθειμένην καὶ αὐτὴν εὐμενῶς πρὸς τὸν μῦθον τῆς ὑφέσεως, ἀλλὰ καὶ διατηροῦσαν εἰς τὴν κρίσιν της μίαν συνέπειαν καὶ κινουμένην μέσα εἰς ὡρισμένα ἠθικὰ πλαίσια, πρᾶγμα ποὺ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ποτὲ οἱ ἡγέται τῆς Δύσεως.

Ἀλλ' ὑπῆρξε καὶ πολιτικὸν λάθος ἡ δήλωσις αὐτή. Πράγματι, ἡ Διάσκεψις τῶν Παρισίων, ὅπως εἶχαν ἐξελιχθῆ τὰ πράγματα, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν σπουδαῖαν ἐπιτυχίαν τῶν Ρώσων. Ὅλοι οἱ ἐλιγμοὶ διασπάσεως τῆς Δύσεως εἶχαν ἀποτύχει. Καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ Βερολίνου δὲν ἐφαίνετο ὅτι θὰ ὡδήγει εἰς ἐπικινδύνους παραχωρήσεις. Δὲν θὰ ὡδήγει ἴσως κἂν εἰς τὴν ἀποστολὴν στρατοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχαν ἀρχί